

ສາລະບານ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	1
ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ.....	1
ມາດຕາ 2 ຊັບສິນທາງປັນຍາ	2
ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ	2
ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ.....	6
ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ	6
ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ.....	7
ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	7
ພາກທີ II ຊັບສິນທາງປັນຍາ	7
ມາດຕາ 8 ໂຄງປະກອບຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ	7
ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ	7
ມາດຕາ 10 ຝັນຟືດໃໝ່.....	8
ມາດຕາ 11 ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	8
ພາກທີ III ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	8
ໝວດທີ 1 ເງື່ອນໄຂ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	8
ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ	8
ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບສິດທິບັດ.....	9
ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ.....	9
ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ	9
ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ	10
ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ.....	11

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດ.....	12
ມາດຕາ 19 ຊື່ການຄ້າ	12
ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ຄວາມລັບທາງການຄ້າ.....	12
ໝວດທີ 2 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເປັນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	12
ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິ ບັດ	12
ມາດຕາ 22 ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ.....	13
ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.....	13
ມາດຕາ 24 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ.....	15
ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ	16
ໝວດທີ 3 ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	16
ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ	16
ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ	17
ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການໃນການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ.....	17
ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ວັນບຸລິມະສິດ	18
ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ.....	19
ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ.....	19
ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ.....	20
ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ	21
ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ	21
ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ	22

ມາດຕາ 36 ການສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ	23
ມາດຕາ 37 ພາສາທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະກອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງ	23
ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳເບື້ອງ ຕົ້ນ	23
ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການເຜີຍແຜ່ ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	24
ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳ	24
ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບ ສິນອຸດສາຫະກຳ.....	24
ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ ແລະ ແຍກຄໍາຮ້ອງ.....	25
ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນໍາມາ ພິຈາລະນາ	26
ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ການຈົດທະບຽນ	26
ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ	27
ໝວດທີ 4 ເຈົ້າຂອງສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	27
ມາດຕາ 46 ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	27
ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	27
ໝວດທີ 5 ອາຍຸການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	28
ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດທິບັດ.....	28
ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງອະນຸສິດທິບັດ	28
ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ	28
ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.....	29

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ.....	29
ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ.....	29
ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ອາຍຸການປົກປ້ອງຊີວິດຄ້າ.....	29
ມາດຕາ 55 ອາຍຸການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ.....	29
ໝວດທີ 6 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	29
ມາດຕາ 56 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ	29
ມາດຕາ 57 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ.....	30
ມາດຕາ 58 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ	31
ມາດຕາ 59 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ	31
ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ	32
ມາດຕາ 61 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ	33
ມາດຕາ 62 ການປົກປ້ອງການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ	34
ມາດຕາ 63 ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	34
ໝວດທີ 7 ການຈຳກັດ ຕໍ່ສິດທາງດ້ານຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.....	35
ມາດຕາ 64 ການນຳໃຊ້ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ເຈົ້າຂອງ.....	35
ມາດຕາ 65 ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.....	38
ມາດຕາ 66 ເງື່ອນໄຂແບບຜັງວົງຈອນລວມ	39
ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຖິ່ນກຳເນີດ.....	39
ພາກທີ IV ພັນລິດໃໝ່.....	40
ໝວດທີ 1 ເງື່ອນໄຂຂອງພັນລິດໃໝ່.....	40

ມາດຕາ 68 ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຂອງຜົນຜິດ.....	40
ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່.....	40
ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຄວາມໃໝ່.....	40
ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ຄວາມແຕກຕ່າງ	40
ມາດຕາ 72 ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ	41
ມາດຕາ 73 ຄວາມຄົງຕົວ.....	41
ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດຊື່ຂອງຜົນຜິດໃໝ່	41
ໝວດທີ 2 ການຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່.....	42
ມາດຕາ 75 ສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ	42
ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ວັນບຸລິມະສິດ	42
ມາດຕາ 77 ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ.....	43
ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ການກວດສອບສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນ	44
ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່	45
ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜິດ ໃໝ່.....	45
ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ການຈົດທະບຽນ	45
ໝວດທີ 3 ສິດ ແລະ ຜົນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນຜິດໃໝ່	46
ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ສິດເຈົ້າຂອງຜົນຜິດໃໝ່	46
ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງຜົນຜິດໃໝ່.....	47
ມາດຕາ 84 ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ.....	47
ມາດຕາ 85 ຜົນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນຜິດໃໝ່.....	47

ໝວດທີ 4 ການຍົກເວັ້ນ ແລະ ການຈຳກັດ ຕໍ່ສິດຂອງເຈົ້າຂອງພັນພິດໃໝ່	48
ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນ ຕໍ່ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ	48
ມາດຕາ 87 ການສິ້ນສຸດສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ.....	48
ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ)ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງການຄ້າ.....	49
ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດທີ່ເປັນໂມຄະ	49
ມາດຕາ 90 ການຖອນສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ	49
ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການຈຳກັດສິດເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ.....	50
ພາກທີ V ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	50
ໝວດທີ 1 ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ.....	50
ມາດຕາ 92 ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.....	50
ມາດຕາ 93 ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ	52
ມາດຕາ 94 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ.....	52
ໝວດທີ 2 ການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	52
ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ...	52
ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.....	53
ໝວດທີ 3 ການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ	54
ມາດຕາ 97 ການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ	54
ມາດຕາ 98 ການບັນທຶກການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	54
ໝວດທີ 4 ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.....	55
ມາດຕາ 99 ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.....	55
ມາດຕາ 100 ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ	55

ມາດຕາ 101 ສິດດ້ານຈາລຶຍະທຳ	56
ມາດຕາ 102 ສິດດ້ານເສດຖະກິດ.....	57
ມາດຕາ 103 ການລະເມີດສິດດ້ານຈາລຶຍະທຳແລະສິດດ້ານເສດຖະກິດ.....	59
ມາດຕາ 104 ລິຂະສິດຕໍ່ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ	60
ມາດຕາ 105 ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳຝື້ນເມືອງ.....	60
ໝວດທີ 5 ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	61
ມາດຕາ 106 ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	61
ມາດຕາ 107 ສິດດ້ານຈາລຶຍະທຳຂອງຜູ້ສະແດງ.....	61
ມາດຕາ 108 ສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ສະແດງ.....	61
ມາດຕາ 109 ສິດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ	62
ມາດຕາ 110 ສິດຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໃນການໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ແທນ.....	63
ມາດຕາ 111 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ ພາບ	63
ມາດຕາ 112 ການລະເມີດສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	64
ໝວດທີ 6 ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ	64
ມາດຕາ 113 ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ	64
ມາດຕາ 114 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ	65
ໝວດທີ 7 ການຈຳກັດ ແລະ ພັນທະ ຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	65
ມາດຕາ 115 (ປັບປຸງ) ການກະທຳ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ	65
ມາດຕາ 116 ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	67
ມາດຕາ 117 ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.....	67

ໝວດທີ 8 ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່.....	67
ມາດຕາ 118 (ປັບປຸງ) ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່	67
ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ພາລະບົດບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່	68
ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ຜົນທະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່	68
ພາກທີ VI ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ	69
ໝວດທີ 1 ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ.....	69
ມາດຕາ 121 ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ	69
ມາດຕາ 122 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດໃນຜົນຜິດໃໝ່	70
ມາດຕາ 123 ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ	70
ໝວດທີ 2 ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.....	71
ມາດຕາ 124 ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.....	71
ມາດຕາ 125 ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.....	72
ມາດຕາ 126 ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ	72
ພາກທີ VII ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ	73
ໝວດທີ 1 ຮຸບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....	73
ມາດຕາ 127 ຮຸບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ	73
ມາດຕາ 128 ການປະນີປະນອມ.....	73
ມາດຕາ 129 ການໄກ່ແກ່ຍ.....	73
ມາດຕາ 130 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ	73
ມາດຕາ 131 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍ ແດນ	74
ມາດຕາ 132 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ	74

ມາດຕາ 133 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.....	74
ມາດຕາ 134 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ	74
ໝວດທີ 2 ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ	75
ມາດຕາ 135 ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ	75
ມາດຕາ 136 (ປັບປຸງ) ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ	75
ມາດຕາ 137 ສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ	75
ມາດຕາ 138 ຫຼັກຖານພິເສດສຳລັບການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ	75
ມາດຕາ 139 (ປັບປຸງ) ການເປັນໂມຄະ ແລະ ການຍົກເລີກຫຼື ລົບລ້າງ.....	77
ມາດຕາ 140 ການແກ້ໄຂທາງແພ່ງ	77
ມາດຕາ 141 ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ	78
ມາດຕາ 142 ສິດໃນການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.....	78
ມາດຕາ 143 ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຈຳເລີຍ	78
ມາດຕາ 144 ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ	78
ມາດຕາ 145 ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຂໍມາດຕະການຊົ່ວຄາວ	79
ມາດຕາ 146 ມາດຕະການຊົ່ວຄາວໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງຈຳເລີຍ	79
ມາດຕາ 147 ການພິຈາລະນາຄືນມາດຕະການຊົ່ວຄາວ.....	79
ມາດຕາ 148 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ	80
ພາກທີ VIII ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ.....	80
ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງ	80
ມາດຕາ 149 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ.....	80
ມາດຕາ 150 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ	80

ມາດຕາ 151 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.....	81
ມາດຕາ 152 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ,ນະຄອນ.....	82
ມາດຕາ 153 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.....	83
ມາດຕາ 154 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊັບສິນ ທາງປັນຍາ.....	83
ໝວດທີ 2 ການກວດກາ	83
ມາດຕາ 155 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ	83
ມາດຕາ 156 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາ	84
ມາດຕາ 157 ຮູບການການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ.....	84
ມາດຕາ 158 (ປັບປຸງ)ການກວດກາດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ	84
ມາດຕາ 159 ການກວດກາຂອງອົງການອື່ນ.....	84
ພາກທີ IX ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	85
ມາດຕາ 160 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ.....	85
ມາດຕາ 161 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ປະດິດສ້າງຫຼື ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ.....	85
ມາດຕາ 162 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	85
ມາດຕາ 163 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.....	85
ມາດຕາ 164 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງວິໄນ	85
ມາດຕາ 165 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການປັບໃໝ	86
ມາດຕາ 166 ມາດຕະການທາງແຝງ.....	86

ມາດຕາ 167 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ.....	86
ມາດຕາ 168 ມາດຕະການໂທດຝື່ມ.....	86
ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	87
ມາດຕາ 169 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	87
ມາດຕາ 170 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ.....	87

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **070** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **15 / 11 / 2017**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງບັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງບັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງ ວັນທີ 15 ພະຈິກ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງບັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທຸ້ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...**322**.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**25 ທັນວາ 2017**...

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 070/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ພະຈິກ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 034/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ).
- ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 38 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ພະຈິກ 2017

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ
(ສະບັບປັບປຸງ)**

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ການປະດິດ ຄິດແຕ່ງ, ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ການພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນ ທາງປັນຍາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ສັງຄົມແນໃສ່ສົ່ງເສີມການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມອາດ ສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ເຊື່ອມ ໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ຫັນປະ ເທດເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 2 ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນ ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະດິດສ້າງ ແລະ ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
2. **ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ** ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
3. **ສິດທາງດ້ານຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ** ໝາຍເຖິງສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
4. **ສິດທິບັດ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງ ການປະດິດສ້າງໃໝ່, ມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ ອຸດສາຫະກຳໄດ້;
5. **ການປະດິດສ້າງ** ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານເຕັກນິກເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກຳມະວິທີການຜະລິດໃໝ່ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໃດໜຶ່ງ;
6. **ອະນຸສິດທິບັດ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງປະດິດ;
7. **ສິ່ງປະດິດ** ໝາຍເຖິງ ຜົນງານການປະດິດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບປຸງ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ສູງຄືການປະດິດສ້າງ ເພື່ອປັບປຸງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກຳມະວິທີການຜະລິດໃໝ່;
8. **ແບບອຸດສາຫະກຳ** ໝາຍເຖິງຮູບແບບ ຫຼື ຮູບຮ່າງ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຮູບຮ່າງ, ລວດລາຍ, ເສັ້ນສາຍ, ສີສັນ ແລະ ອື່ນໆ;
9. **ເຄື່ອງໝາຍ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳແນກ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ແຕກຕ່າງ ຈາກສັນຍາລັກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;

10. **ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ** ໝາຍເຖິງເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 9 ຂອງມາດຕານີ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທັງເປັນການຈຳແນກ ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການນີ້ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການອື່ນ;
11. **ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່** ໝາຍເຖິງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນໂດຍວິສາຫະກິດ ໃນກຸ່ມດຽວກັນ ຫຼື ໂດຍສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ, ສະຫະກອນ, ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນ;
12. **ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງ** ໝາຍເຖິງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ນຳໃຊ້ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄຸນລັກສະນະ ທີ່ພົວພັນເຖິງທີ່ມາ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ວິທີການຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ວິທີການໃຫ້ການບໍລິການ, ຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ;
13. **ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຮັບຮູ້ກັນໂດຍທົ່ວໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງລວມທັງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກຜົນຂອງການສົ່ງເສີມເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປລາວ;
14. **ວົງຈອນລວມ** ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຊຶ່ງສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ແມ່ນສ່ວນປະກອບທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຖືກເຊື່ອມຕໍ່ປະສານຮ່ວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນ ແລະ/ຫຼື ຢູ່ເທິງວັດຖຸເຄິ່ງຕົວນຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຈຸດປະສົງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທາງດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ;
15. **ວັດຖຸເຄິ່ງຕົວນຳ (Semiconductor)** ໝາຍເຖິງວັດຖຸທີ່ມີໜ້າທີ່ນຳກະແສໄຟຟ້າ ເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງຕົວນຳ ກັບ ສະນວນກັນໄຟຟ້າ;
16. **ແບບຜັງວົງຈອນລວມ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດວາງວົງຈອນລວມ ທີ່ສະແດງອອກໃນຮູບແບບສາມມິຕິໃດກໍຕາມ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍມີສ່ວນປະກອບໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຂອງວົງຈອນລວມ ຫຼື ການຈັດວາງວົງຈອນລວມໃນຮູບແບບສາມມິຕິເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດຂຶ້ນມາເປັນວົງຈອນລວມທີ່ມີຈຸດປະສົງສຳລັບການຜະລິດ;
17. **ຖິ້ມກຳເນີດ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກ ທີ່ບົ່ງບອກ ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າຈາກດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນພາໃຫ້ສິນຄ້າມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບຜູ້ມສາດ;

18. **ຜົນຜົດ** ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຂອງຜົດ ທີ່ມີລັກສະນະທາງຜົກສາຊາດ ຢ່າງດຽວກັນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນ ຮູ້ຈັກກັນທົ່ວໄປ ຊຶ່ງສາມາດກຳນົດຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກປະເພດຜົນທຸກຳ ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດຜົນທຸກຳຮ່ວມກັນ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກກຸ່ມອື່ນ ໃນຜົດຊະນິດ ດຽວກັນ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄຸນລັກສະນະ, ມີຄວາມສະໜ້າສະເໜີ ແລະ ມີຄວາມຄົງຕົວ ໃນ ເວລານຳໄປຂະຫຍາຍຜົນໂດຍບໍ່ຄຳນຶງວ່າ ຈະຄົບຕາມເງື່ອນໄຂ ສຳລັບການໃຫ້ສິດການປົກ ປ້ອງກຸ່ມຂອງຜົດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມຜົນຫຼືບໍ່ກໍຕາມ;
19. **ສ່ວນຂະຫຍາຍຜົນ** ໝາຍເຖິງຜົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງຜົດດັ່ງກ່າວ ທີ່ສາມາດນຳມາ ຂະຫຍາຍຜົນເປັນຜົດໃໝ່ ເຊັ່ນ: ໝໍ້, ເຫງົ້າ, ແກ່ນ, ກິ່ງ;
20. **ນັກປະສົມຜົນຜົດ** ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ທີ່ປະສົມຜົນ ຫຼື ຄົ້ນພົບ ແລະ ພັດທະນາຜົນຜົດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ວ່າຈ້າງນັກປະສົມຜົນຜົດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມອບໝາຍວຽກໃຫ້ນັກປະສົມຜົນ ຜົດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຮ່ວມກັນປະສົມຜົນຜົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງ ຜູ້ສືບທອດສິດ ຂອງບຸກຄົນທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້;
21. **ສິດຕໍ່ຜົນຜົດ ຫຼື ສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜົດ** ໝາຍເຖິງສິດອອກໃຫ້ ໂດຍການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນຜົດ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້;
22. **ລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານປະດິດຄົດ ແຕ່ງຂອງຕົນເອງ ທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
23. **ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ ຜົນງານທາງດ້ານການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ, ລາຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ;
24. **ຜົນງານ** ໝາຍເຖິງການປະດິດຄົດແຕ່ງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ໃນຂົງເຂດສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຊຶ່ງສະແດງອອກດ້ວຍຮູບແບບ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງ;
25. **ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ຜົນງານທີ່ອົງໃສໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ຜົນງານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຊຶ່ງມີການແປ, ການປັບປຸງ, ການປະສານດົນຕີ, ການດັດແກ້, ການ ປ່ຽນຮູບ, ການໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ການປ່ຽນແປງອື່ນໆ ຂອງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດໃດ ໜຶ່ງ;

- 26.ການເຜີຍແຜ່ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ການນໍາເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງຜົນງານ ຊຶ່ງມີຈຳນວນສໍາເນົາພຽງພໍ ເພື່ອຕອບສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມຂອງສາທາລະນະຊົນ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງລັກສະນະຂອງຜົນງານ. ການສະແດງລະຄອນ, ດົນຕີປະກອບລະຄອນ, ຜົນງານການສ້າງຮູບເງົາ ຫຼື ຜົນງານດົນຕີ, ການເລົ່າຜົນງານວັນນະກໍາໃນທີ່ສາທາລະນະ, ການສື່ສານດ້ວຍສາຍ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານວັນນະກໍາ ຫຼື ສິລະປະກໍາ, ການວາງສະແດງຜົນງານສິລະປະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕິຍະກໍາຈະບໍ່ຖືວ່າແມ່ນການເຜີຍແຜ່;
- 27.ການເຜີຍແຜ່ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ການນໍາເອົາ ສໍາເນົາການບັນທຶກການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກຜູ້ຖືສິດເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມ ຂອງສາທາລະນະຊົນ;
- 28.ການຜະລິດຊໍ້າສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ການອັດສໍາເນົາຜົນງານ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຝົວຜັນເຖິງສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການອັດສໍາເນົາຜົນງານ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ;
- 29.ການບັນທຶກສຽງ ໝາຍເຖິງ ການບັນທຶກສຽງຂອງການສະແດງ ຫຼື ຂອງສຽງອື່ນໆ ລົງໃສ່ອຸປະກອນບັນທຶກ ເຊັ່ນແຜ່ນສຽງ, ກະແຊັດ, ແຜ່ນເລເຊີດິສ, ແຜ່ນຊີດີຣອມ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ດ້ວຍວິທີອື່ນໆ;
- 30.ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ໝາຍເຖິງການນໍາເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຫຼື ທາງໂທລະພາບ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນເຊັ່ນ: ອິນເຕີເນັດ, ການສົ່ງຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ, ການຮັບສົ່ງສັນຍານສຽງ ຫຼື ພາບແລະສຽງ ດ້ວຍລະບົບໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;
- 31.ສິລະປະປັບໃຊ້ ໝາຍເຖິງ ສິລະປະທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ;
- 32.ວັນບຸລິມະສິດ ໝາຍເຖິງວັນທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍໄດ້ຍື່ນຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຢູ່ສໍານັກງານອື່ນ ຫຼື ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ກ່ອນໜ້ານີ້;

33.ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງການດຳເນີນການ ຫຼື ການສະເໜີ ທີ່ຈະດຳເນີນ ການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຖືສິດໂດຍມີ ຫຼື ບໍ່ມີຄຳຕອບແທນ ຫຼື ຜົນ ປະໂຫຍດອື່ນ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ຮັບຮູ້ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ໝາກຜົນ ຂອງການປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄົດແຕ່ງຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ບໍ່ ຂັດກັບກົດໝາຍ, ວັດທະນະທຳ ຫຼື ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງ ກັນຄວາມສະຫງົບ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ມາດຕະການ, ສະໜອງງົບປະມານ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປະກອບ ແລະ ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ລວມທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ວຽກງານດັ່ງກ່າວໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດ ທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບຮູ້, ເຄົາລົບ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳຕໍ່ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພັນພຶດໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຕາມກົດໝາຍ;
4. ປົກປ້ອງຜົນງານທາງດ້ານ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໂດຍທັນທີ;
5. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຕໍ່ທຸກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຊັບສິນ ທາງປັນຍາ;
6. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 8 ໂຄງປະກອບຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
2. ພັນພຶດໃໝ່;
3. ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກຳ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ຊື່ການຄ້າ;

6. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
7. ຖິ່ນກຳເນີດ;
8. ຄວາມລັບທາງການຄ້າ.

ມາດຕາ 10 ພັນພິດໃໝ່

ພັນພິດໃໝ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພັນພິດທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປັບປຸງ ໃຫ້ເປັນພັນພິດໃໝ່.
2. ພັນພິດ ທີ່ຄົ້ນພົບໃນທຳມະຊາດ ແລ້ວນຳມາພັດທະນາ ໃຫ້ເປັນພັນພິດໃໝ່.

ມາດຕາ 11 ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
2. ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ພາກທີ III

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ໝວດທີ 1

ເງື່ອນໄຂ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກຳ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;

6. ຖິ້ມກຳເນີດ.

ສຳລັບຊື່ການຄ້າ ແລະ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນ ແຕ່ຫາກໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນການປະດິດສ້າງໃໝ່ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສຸດສາທາລະນະ ຊົນ ດ້ວຍວາລະສານ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຫຼື ກ່ອນວັນທີ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ;
2. ຕ້ອງມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງທີ່ສູງຂຶ້ນ ເມື່ອທຽບໃສ່ການປະດິດສ້າງທີ່ມີມາກ່ອນແລ້ວ;
3. ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ

ສິ່ງປະດິດ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນສິ່ງປະດິດໃໝ່ ຊຶ່ງຜ່ານມາບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ຖືກນຳໃຊ້ ໃນ ສປປ ລາວ ພາຍໃນ ໜຶ່ງປີ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸສິດທິບັດ;
2. ຕ້ອງມີການປັບປຸງເຕັກນິກໃໝ່ ທີ່ຝົວພັນເຖິງຂັ້ນຕອນການສ້າງສິ່ງປະດິດ ຊຶ່ງມີຂັ້ນຕອນງ່າຍກວ່າຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງນັ້ນ;
3. ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນແບບໃໝ່ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສຸດສາທາລະນະຊົນມາກ່ອນ ດ້ວຍວາລະສານ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍການວາງສະແດງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຈົດ
ທະບຽນ;

2. ຕ້ອງເປັນສິ່ງປະດັບ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັດຖຸທີ່ນຳເອົາແບບໄປໃຊ້ ຫຼື ເອົາແບບໄປຕິດໃສ່ຕົວຂອງ
ວັດຖຸເອງ ເກີດມີຮູບຊົງພາຍນອກພິເສດ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ອາດເປັນສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳແນກ
ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກ
ສັນຍາລັກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ. ສັນຍາລັກ ອາດລວມເອົາຄຳສັບ,
ຊື່ບຸກຄົນ, ແບບ, ຕົວເລກ, ອົງປະກອບເປັນຮູບຮ່າງ, ຮູບຊົງ, ຮູບສາມມິຕິ, ຮູບທີ່ມີການ
ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ສິ່ງທຸ້ມຫໍ່ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການລວມກັນຂອງຫຼາຍສິ ເຊັ່ນດຽວກັບ
ການລວມກັນ ຂອງສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງນັ້ນ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຖິ່ນກຳເນີດທີ່
ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນແລ້ວສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄ້າຍຄືກັນ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນໜ້ານີ້ ຫຼື
ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື
ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ ເຖິງ
ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ກ່ຽວ
ຂ້ອງກັນ ຫຼື ກ່ຽວພັນກັບຜູ້ອື່ນ;
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະຕ້ອງຫ້າມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍ
ສະບັບນີ້.

ສຳລັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າມີຊື່ສຽງ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່
ບົ່ງບອກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະອ້າງວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີ
ຊື່ສຽງ;
2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

3. ການພິຈາລະນາເຄື່ອງໝາຍໃດໜຶ່ງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງນັ້ນ ຕ້ອງນຳເອົາຫຼັກ
ຖານເທັດຈິງ ດັ່ງນີ້:

3.1. ສາທາລະນະຊົນ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງເຄື່ອງໝາຍ ໂດຍຜ່ານການຊື້ຂາຍ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ
ການຄ້າ ກັບ/ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ຜ່ານການໂຄສະນາ;

3.2. ການຈໍລະຈອນແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ
ນັ້ນ ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;

3.3. ບໍລິມາດ ຂອງການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;

3.4. ໄລຍະເວລານຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນຕ້ອງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;

3.5. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ຽວພັນກັນກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການ
ບໍລິການ ໂດຍອີງຕາມຄຸນນະພາບ, ຄວາມນິຍົມ ຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນສັງຄົມ;

3.6. ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄດ້ຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮູ້ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ກ່ຽວກັບການມີຊື່ສຽງ ຂອງເຄື່ອງ
ໝາຍການຄ້າ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;

3.7. ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີມູນຄ່າສູງເປັນຕົ້ນການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການ
ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຫຼື ສ້າງພາບຫຼັກຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ ບໍ່ວ່າຈະໄດ້ຈົດທະບຽນໄວ້
ແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນແບບຜັງຕົ້ນສະບັບທີ່ບໍ່ຄືແບບຜັງຂອງບຸກຄົນອື່ນຊຶ່ງເປັນແບບທີ່ເກີດຈາກສະຕິ
ປັນຍາຂອງຜູ້ປະດິດສ້າງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ໂດດເດັ່ນ ໃນວົງການນັກສ້າງແບບຜັງ ແລະ ຜູ້
ຜະລິດວົງຈອນລວມ ໃນເວລາສ້າງແບບຜັງດັ່ງກ່າວ;

2. ເປັນແບບຜັງ ທີ່ມີການປະສານກັນ ລະຫວ່າງ ສ່ວນປະກອບ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ ຊຶ່ງ
ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕອບສະ
ໜອງເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ 1;

3. ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນກ່ອນວັນທີ່ນຳເອົາແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໄປສະແຫວງຫາຜົນປະ
ໂຫຍດທາງການຄ້າໃນທົ່ວໂລກ ໂດຍເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາຍໃນເວລາສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້
ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດ

ຜະລິດຕະພັນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ສິ່ງບັງບອກໃຫ້ເຫັນ ທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນ ຈາກດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
2. ຖິ່ນກຳເນີດທາງພູມສາດ ເປັນສ່ວນສຳຄັນ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ. ຄຸນນະພາບ, ຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນນັ້ນແມ່ນອີງໃສ່ປັດໄຈຂອງທຳມະຊາດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສະພາບຂອງດິນ, ອາກາດ, ນ້ຳ, ລະບົບນິເວດ, ເງື່ອນໄຂທຳມະຊາດ ແລະ ປັດໄຈຂອງມະນຸດ ລວມທັງຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ປະສົບການ ຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຳມະວິທີການຜະລິດ ທີ່ມີມາແບບດັ້ງເດີມຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 19 ຊື່ການຄ້າ

ຊື່ການຄ້າແມ່ນ ຊື່ ຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ. ຊື່ການຄ້າ ຈະເປັນ ຫຼື ບໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເຖິງວ່າບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກໍຕາມ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ຄວາມລັບທາງການຄ້າແມ່ນ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້ ກ່ຽວກັບສຸດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ຫຼື ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງການຄ້າ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນກຸ່ມບຸກຄົນ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ໃນວົງການກຳກັບຂໍ້ມູນປະເພດຕ່າງໆ.

ໝວດທີ 2

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເປັນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ເປັນສິ່ງໃໝ່, ຖ້າຫາກສິ່ງນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບມາກ່ອນແລ້ວ ລວມທັງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສ່ວນປະກອບສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ;

2. ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນການປະດິດສ້າງ ແລະ ບໍ່ເປັນອົງປະກອບ ເພື່ອການແກ້ໄຂທາງວິຊາການ ຖ້າຫາກເປັນພຽງແຕ່ ຫຼັກການ ຫຼື ທິດສະດີຂອງວິທະຍາສາດ, ສຸດຄິດໄລ່ຄະນິດສາດ ຫຼື ກົດເກນຄົບຊຸດ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ຫຼິ້ນເກມ ເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອົງປະກອບທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດກໍຕາມ;
3. ວິທີການປັບມະຕິພະຍາດ, ວິທີການປິ່ນປົວ ແລະ ວິທີການຜ່າຕັດ ເພື່ອປິ່ນປົວຄົນ ແລະ ສັດ;
4. ພຶດ ແລະ ສັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະບວນການທາງຊີວະວິທະຍາ ເພື່ອຜະລິດພືດ ແລະ ສັດ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອົງປະກອບທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດກໍຕາມ ຍົກເວັ້ນຈຸລິນຊີເທົ່ານັ້ນ.

ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ຈະຖືກປະຕິເສດ ຖ້າຫາກ:

1. ຂັດກັບວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິນລະທຳ, ທຳລາຍຊີວິດຂອງມະນຸດ, ສັດ ຫຼື ພືດ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ຂັດກັບຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຫງົບສຸກ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 22 ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ແບບ ທີ່ມີຮູບຊົງພາຍນອກ ເກີດຈາກຮູບຊົງເຕັກນິກຂອງວັດຖຸ ຊຶ່ງໃນນັ້ນແບບໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ ຫຼື ສ້າງໃຫ້ເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນມາກ່ອນແລ້ວ;
2. ແບບ ທີ່ຂັດຕໍ່ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍຮັບສິດກັບເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;

2. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສັນຍາລັກ ຫຼື ສິ່ງບົ່ງບອກລັກສະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນທາງການຄ້າ ເພື່ອຊີ້ບອກຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ປະລິມານ, ເຈດຈຳນົງ, ມູນຄ່າ, ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ເວລາຜະລິດ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນທຳນຽມຂອງພາສາ ທີ່ໃຊ້ກັນໃນຂະນະນີ້ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມສຸດາຈະລິດ ແລະ ໄດ້ຖືກສ້າງເປັນທຳນຽມປະຕິບັດທາງການຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະພາໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ວົງການການຄ້າເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະ ປອມແປງ ຫຼື ຫຼອກລວງ;
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບຕົ້ນກຳເນີດ, ທາດແທ້, ຂະບວນການຜະລິດ, ຄຸນລັກສະນະ, ຄວາມເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງຂອງເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ຫຼື ປະລິມານຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
5. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ທຸງຊາດ, ກາໝາຍທາງການ, ສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ຄຳຫຍໍ້ ຫຼື ຊື່ເຕັມ ຂອງຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ເກີດຈາກສິນທິສັນຍາສາກົນ, ກາປະທັບທາງການ ຫຼື ສັນຍາລັກ ຂອງລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງ ຊື່, ຮູບ ຫຼື ຮູບທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບ ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຮູບ, ຂອງສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ອະນຸສອນສະຖານ, ປະຫວັດສາດ ຫຼື ຊື່ ຫຼື ຮູບ ຫຼື ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຜູ້ນຳ ຫຼື ຮູບ ທີ່ເປັນການໝິ່ນປະໝາດ ຫຼື ຂັດກັບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
9. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;
10. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;

- 11.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ການຄ້າ ສຳລັບທຸລະກິດທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;
  - 12.ເຄື່ອງໝາຍທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ໄດ້ ຈົດທະບຽນແລ້ວ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຊື່ການຄ້າ;
  - 13.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຖິ່ນກຳເນີດຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜະລິດຕະພັນມີຕົ້ນກຳເນີດ ແຕ່ຕົວຈິງແລ້ວ ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກຖິ່ນ ກຳເນີດນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ;
  - 14.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຖິ່ນກຳເນີດເຖິງວ່າຜະລິດຕະພັນ ຈະມີຕົ້ນ ກຳເນີດແທ້ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຕົ້ນກຳເນີດມາ ແຕ່ອານາເຂດອື່ນ;
  - 15.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມສຳພັນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບບຸກຄົນມີຊື່ວິດ ຫຼື ເສຍຊື່ວິດແລ້ວ, ສະຖາບັນ, ຄວາມ ເຊື່ອຖື ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງຊາດ ຫຼື ເປັນການໝັ້ນປະໝາດ ຫຼື ທຳລາຍຊື່ສຽງ;
  - 16.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຜະລິດຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;
  - 17.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະທຳລາຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຜະລິດ ຜະລິດຕະ ພັນ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;
  - 18.ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຂັດກັບຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງ ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ.
- ລັກສະນະຂອງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການ ບໍ່ແມ່ນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດການຈົດ ທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.

ມາດຕາ 24 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການ, ກຳມະວິທີ, ລະບົບ ຫຼື ວິທີການປະຕິບັດງານ ຂອງວົງຈອນລວມ;
2. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື ຊອບແວ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນວົງຈອນລວມ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ

ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ສັບສິນ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ;
2. ຊື່ຂອງຖິ່ນກຳເນີດທີ່ໄດ້ກາຍມາເປັນຊື່ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ເປັນປະເພນີແລ້ວໃນ ສປປ ລາວ;
3. ຖິ່ນກຳເນີດກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ເຫຼົ້າແວ້ງ ຊຶ່ງຊັບອກລັກສະນະຄືກັນກັບຊື່ ທີ່ນຳໃຊ້ເປັນປະເພນີມາແລ້ວ ຂອງສາຍພັນເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ໝາກອະງຸ່ນ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
4. ຖິ່ນກຳເນີດຂອງປະເທດອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິ້ນສຸດການປົກປ້ອງຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ຫຼື ຢຸດຕິການນຳໃຊ້ ຢູ່ໃນປະເທດນັ້ນ;
5. ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງແລ້ວ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ;
6. ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ອອກສຽງຄືກັນກັບຖິ່ນກຳເນີດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສຳລັບເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ເຫຼົ້າແວ້ງ.

ໝວດທີ 3

ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ຜູ້ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິນຊາດ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ;

3. ບຸກຄົນ ທີ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງ ສິນທິສັນຍາປາຣີ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ;

4. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຕົວ ຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ ປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າ ຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເທົ່າທຽມກັນກັບຝົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດ ທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ອົງການຈັດທະບຽນຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ທີ່ບໍ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດເພື່ອໃຊ້ເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ທາງການ ຫຼື ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະ ກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຫາ ມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການໃນການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຍື່ນຫຼາຍຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳໃນເລື່ອງດຽວກັນ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຕາມຫຼັກການຄຳຮ້ອງທີ່ຍື່ນກ່ອນໝູ່ໂດຍຖືເອົາວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ຫາກ ຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ວັນບຸລິມະສິດ

ຜູ້ຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ການຄ້າໃດ ໜຶ່ງ ສາມາດຮຽກເອົາວັນບຸລິມະສິດໂດຍອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ທີ່ໄດ້ຍື່ນກ່ອນ ໜ້ານີ້ຢູ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຕາມສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດມາກ່ອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຈົດທະບຽນ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຕາມສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນວັນບຸລິມະສິດຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ການຄ້າທີ່ມາຍື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດແລ້ວ ທຸກເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂໍ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ຍື່ນມາຕາມພາຍຫຼັງ ກ່ອນວັນໝົດ ອາຍຸວັນບຸລິມະສິດ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນໂມຄະດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການກະທຳໃດໆ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນໄລຍະ ເວລານັ້ນ ໂດຍສະເພາະການຍື່ນຄຳຮ້ອງອື່ນ, ການພິມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງ ການປະດິດສ້າງ, ການວາງຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ຈາກແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການກະທຳດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນທີສາມ ຫຼື ສິດໃນການນຳໃຊ້ສ່ວນຕົວ.

ເມື່ອໄດ້ຍື່ນເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຕ້ອງຍື່ນສຳເນົາສຳນວນຄຳຮ້ອງນັ້ນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ການຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ໃບຢັ້ງຢືນວັນບຸລິມະສິດ ຕ້ອງມີການ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຈາກບ່ອນທີ່ຮັບຄຳຮ້ອງນັ້ນ ພ້ອມທັງສະແດງວັນທີຮັບຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ. ສ່ວນສຳ ເນົາສຳນວນຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດຍື່ນໄດ້ພາຍໃນ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຢູ່ ສປປ ລາວເປັນຕົ້ນໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິ ການແຕ່ຢ່າງໃດ.

ເມື່ອຄຳຮ້ອງຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດ, ການ ຮ້ອງຂໍວັນບຸລິມະສິດດັ່ງກ່າວ ກໍຈະບໍ່ໄດ້ນຳມາພິຈາລະນາ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຫຼື ບໍ່ມີການຮ້ອງຂໍວັນບຸລິ ມະສິດ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍວັນບຸລິມະສິດ ພາຍຫຼັງວັນໝົດອາຍຸຂອງວັນບຸລິມະສິດ, ການໃຫ້ວັນທີ່ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແມ່ນຈະຖືເອົາວັນທີຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນເອກະສານຢ່າງຄົບຖ້ວນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໄລຍະເວລາຂໍຮັບ ວັນບຸລິມະສິດ ສຳລັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ ແມ່ນ ສິບສອງເດືອນ ແລະ ສຳລັບແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະ ສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງ ໝາຍການຄ້າຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ

ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຕິດພັນກັບ ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຊຶ່ງໄດ້ວາງສະແດງຢ່າງເປັນທາງການ ຫຼື ຢູ່ ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ ທີ່ສາກົນຮັບຮູ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງ ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຍື່ນພາຍໃນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ ໄດ້ວາງສະແດງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງນັ້ນ.

ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຈະຖືເອົາວັນທຳອິດ ທີ່ໄດ້ວາງສະແດງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການ ບໍລິການນັ້ນ.

ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຂະຫຍາຍເວລາ ໃນການຮ້ອງຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມແບບຟົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳ ຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປ ໃນຂົງເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າໃຈ ແລະ ນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ບົດອະທິບາຍດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດ ຂອງການຜະລິດ ຫຼື ນຳໃຊ້ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ;
4. ບົດອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂໍຮັບສິດ ທີ່ກຳນົດຫົວຂໍ້ທີ່ຈະປົກປ້ອງຢ່າງຈະແຈ້ງ;
5. ຮູບແຕ້ມ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ;
6. ບົດສັງເຂບ;
7. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄຳຮ້ອງ ຕ້ອງຄັດຕິດເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໜຶ່ງຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ການ ປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມໜຶ່ງ ຂອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ຜິວຜັນເຖິງ ການປະກອບເປັນແນວຄວາມຄິດໃນການປະດິດອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 7 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງ ປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕາມແບບຟົມ;
2. ໃບມອບສິດທິບັດບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ຍື່ນຄຳ ຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ້ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຈຳນວນໜຶ່ງຮູບ ຫຼື ຫຼາຍຮູບ ທີ່ບັງບອກເຖິງແບບອຸດສາຫະກຳຢ່າງ ຈະແຈ້ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະຮູບຊົງຂອງແບບນັ້ນ;
4. ບົດອະທິບາຍໂດຍສັງເຂບ ກ່ຽວກັບຊະນິດຂອງສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແບບອຸດສາຫະກຳ;
5. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄຳຮ້ອງຕ້ອງຄັດຕິດເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແບບອຸດສາຫະກຳດຽວ ຫຼື ໃນຊຸດດຽວກັນທີ່ກ່ຽວກັບແບບດັ່ງກ່າວ ສຳລັບໝວດດຽວກັນຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງ ໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 5 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກ ໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຕາມແບບຟົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ້ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຫຼື ຕົວຢ່າງເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດອະທິບາຍກ່ຽວກັບສິນຄ້າທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຈະຖືກນໍາໃຊ້ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງ ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າລວມໝູ່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງນັ້ນ ຄໍາຮ້ອງຕ້ອງບັງບອກເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວໄວ້ຢ່າງຄັກແນ່ ແລະ ປະກອບບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການຈະນໍາໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ;
5. ໃບຮັບເງິນຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄໍາຮ້ອງອາດຄັດຕິດເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນໜຶ່ງສະບັບ ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສາມາດຂໍຈົດໄດ້ຫຼາຍໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຊໍາລະຄ່າທໍານຽມ ແຕ່ລະໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 5 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນຝາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກໍານົດຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດແລະເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕາມແບບຟົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;

3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໃນທາງການຄ້າເທື່ອທຳອິດຂອງ ແບບຜັງ ຫຼື ວົງ ຈອນລວມ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັນ;
4. ແຜນວາດ ຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອສາມາດຈຳແນກແບບຜັງ;
5. ບົດອະທິບາຍກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ທາງດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ວົງຈອນລວມທຳງານ ຫຼື ຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ວົງຈອນລວມທຳງານ ຖ້າຫາກວົງຈອນລວມໄດ້ຖືກນຳໄປຫາຜົນ ປະໂຫຍດໃນທາງການຄ້າແລ້ວ;
6. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ ແບບຜັງວົງຈອນລວມໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 6 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງ ປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ຕາມແບບຟົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ຍື່ນຄຳ ຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບຂອງຖິ່ນກຳເນີດທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຂົງເຂດພູມສາດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດ;
5. ສິນຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ວິທີການກວດກາທີ່ຈະນຳໃຊ້;
6. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຈຸດເດັ່ນຂອງຖິ່ນກຳເນີດຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍສະເໜີໃຫ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ຫຼັກຖານເພື່ອສະໜັບສະໜູນບົດລາຍງານນັ້ນ;
7. ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ໃນກໍລະນີທີ່ຄຳຮ້ອງຂໍ ຈົດທະບຽນນັ້ນ ໄດ້ອີງໃສ່ການປົກປ້ອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

8. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ຖິ່ນກຳເນີດ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3, 5 ແລະ 8 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 36 ການສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ປະກອບ ດ້ວຍເນື້ອໃນອັນດຽວກັນ, ເປັນບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ທີ່ຄືກັນກັບຄຳຮ້ອງຂໍທີ່ໄດ້ຍື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຈະເປີດເຜີຍການຂໍຈົດທະບຽນກ່ອນໜ້ານັ້ນກໍໄດ້.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍອາດສະໜອງ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍສະເພາະຜົນຂອງການຄົ້ນຫາ ຫຼື ບົດລາຍງານການກວດສອບ ຫຼື ສຳເນົາສົດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສົດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ອອກໃຫ້ ຢູ່ຕ່າງປະເທດກໍໄດ້.

ມາດຕາ 37 ພາສາທີ່ໃຊ້ສຳລັບການປະກອບສຳນວນຄຳຮ້ອງ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ ສາມາດເຮັດ ເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກໍໄດ້. ຖ້າວ່າຄຳຮ້ອງ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຍັງຕ້ອງຍື່ນສະບັບແປເປັນພາສາລາວໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງພາຍໃນ ເກົ້າສືບວັນ ຫຼັງ ຈາກວັນໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳເບື້ອງຕົ້ນ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະດຳເນີນການກວດສອບສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດ ທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄຳຮ້ອງນັ້ນ ຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງຕາມ ແບບຟອມ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການແລ້ວ. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຮູ້ວ່າ ຄຳຮ້ອງນັ້ນພຽງພໍ ພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບວັນທີທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງແລ້ວ.

ຖ້າເຫັນວ່າຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼືບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກໍຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂ ພາຍໃນ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການເຜີຍແຜ່ ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນການປະດິດສ້າງຫຼືສິ່ງປະດິດເບື້ອງຕົ້ນ ສໍາເລັດແລ້ວກໍຈະເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃນເດືອນທີສິບເກົ້າ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ສໍາລັບຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດສະເໜີຄັດຄ້ານຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ສໍາລັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ; ຫົກສິບວັນ ສໍາລັບແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນສໍາເລັດແລ້ວ ກໍຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ.

ສໍາລັບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຈະບໍ່ໄດ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຈະຖືກກວດສອບເນື້ອໃນເພື່ອກຳນົດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້. ການກວດສອບເນື້ອໃນຈະອີງໃສ່ການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄໍາຮ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄົ້ນຫາ ຫຼື ກວດສອບໂດຍອົງການອື່ນມາກ່ອນແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຕ້ອງນຳເອົາສໍານຳຂອງບົດລາຍງານຈາກ

ອົງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຝຶຈາລະນາການອອກສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ບໍ່ສາມາດສະໜອງບົດລາຍງານ ຜົນຂອງການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຮ້ອງ ທີ່ກຳລັງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດສະ ເໜີໃຫ້ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກວດສອບເນື້ອໃນສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ໃນໄລຍະເວລາ ສາມສິບສອງເດືອນ ສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ສິບສອງເດືອນ ສຳລັບສິ່ງປະດິດ ໂດຍນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ວັນບຸລິມະ ສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ. ການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆໃນການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດ ທະບຽນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ ຈະຕົກເປັນພາລະຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ຊຶ່ງມູນຄ່າໃນການກວດສອບ ເນື້ອໃນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງແຕ່ລະສຳນັກງານສິດທິບັດຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນກ່ຽວກັບການກວດສອບສິດທິບັດ ທີ່ຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນດັ່ງກ່າວ ຕາມແຕ່ລະ ໄລຍະ.

ສຳລັບການຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດຈະບໍ່ມີການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ ແລະ ແຍກຄຳຮ້ອງ

ໃນໄລຍະຝຶຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ກ່ອນກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະອອກ ໃບຢັ້ງຢືນນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດດັດແກ້ ຫຼື ແຍກຄຳຮ້ອງໄດ້ທຸກເວລາ ຕາມວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ດັດແກ້ຄຳຮ້ອງໂດຍ ບໍ່ເສຍຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການ;
2. ແຍກຄຳຮ້ອງ ເປັນສອງ ຫຼື ຫຼາຍຄຳຮ້ອງ ຫຼື ຍື່ນຄຳຮ້ອງຄືນໃໝ່ ໂດຍມີການດັດແກ້ ຫຼື ບໍ່ດັດແກ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການແລ້ວ;
3. ຍື່ນຄຳຮ້ອງຄືນໃໝ່ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນຮູບແບບຂອງການຂໍປົກປ້ອງ ແຕ່ຕ້ອງຍື່ນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການແລ້ວ.

ການດັດແກ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງວັກ ໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງ:

1. ບໍ່ເປັນການໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ອ້າງອີງໃນຄຳຮ້ອງສະບັບຕົ້ນໃນ ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງ ຈອນລວມ;

2. ບໍ່ປ່ຽນແປງຮູບຊົງທີ່ສໍາຄັນຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ບໍ່ປ່ຽນແປງທາດແທ້ອັນສໍາຄັນ ຂອງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຫຼື ຂອງແຫຼ່ງກຳເນີດໃດໜຶ່ງ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄໍາຮ້ອງ ຖືກແຍກ ຫຼື ນຳມາຍື່ນໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ຫຼື ຂໍ້ 3 ຂອງ ວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຄໍາຮ້ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບວັນທີທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ແລະ ວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສໍານວນຄໍາຮ້ອງ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ;
2. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
3. ຜູ້ຍື່ນສໍານວນຄໍາຮ້ອງ ບໍ່ມີສິດຂໍຈົດທະບຽນ;
4. ຜູ້ຍື່ນສໍານວນຄໍາຮ້ອງ ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ສໍາລັບ ຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ການ ຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງ;
5. ຜູ້ຍື່ນສໍານວນຄໍາຮ້ອງ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດ ທະບຽນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ຜູ້ຍື່ນສໍານວນຄໍາຮ້ອງບໍ່ດັດແກ້ຂໍ້ 1, 3, 4 ແລະ 5 ເທິງນີ້ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມ ການແນະນຳຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບ ແລະ ພິຈາລະນາ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກ ໂນໂລຊີ ຈະອອກສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ຜູ້ ຮ້ອງຂໍ, ບັນທຶກລົງໃນປຶ້ມບັນທຶກການຈົດທະບຽນ ແລ້ວເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລົງ ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ເມື່ອມີການຈົດທະບຽນແລ້ວ ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດສະເໜີຮ້ອງຂໍຍົກເລີກຫຼື ລົບລ້າງກ່ຽວກັບ ການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນເຜີຍແຜ່ ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ແລະ ການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ໃນ ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຍຸການປົກປ້ອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;
2. ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸການຈົດທະບຽນ ແລະ ບໍ່ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າ ບໍລິການຕາມລະບຽບການ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດສິດດັ່ງກ່າວ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງໄລຍະການປົກປ້ອງໝົດອາຍຸ ແລະ ໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວ;
3. ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ເປັນໂມຄະ ຖ້າຝົບເຫັນວ່າ ເງື່ອນໄຂເພື່ອຂໍ ປົກປ້ອງຢ່າງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ; ໃນກໍລະນີການຝົບເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໃດສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ກໍຈະເປັນໂມຄະແຕ່ສະເພາະສ່ວນ ນັ້ນ ໂດຍນັບແຕ່ວັນອອກສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
4. ສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ສຳລັບການບໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ຈະສິ້ນ ສຸດລົງ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ.

ໝວດທີ 4

ເຈົ້າຂອງສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 46 ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຈະກາຍເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການວ່າຈ້າງໃຫ້ປະດິດສ້າງ ຫຼື ອອກແບບຊັບສິນອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ສິດໃນຊັບ ສິນອຸດສາຫະກຳດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເປັນຂອງຜູ້ວ່າຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
2. ໂອນສິດທິທຶນ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍການຂາຍ, ແລກປ່ຽນ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ມອບ;
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ທຶນ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ;
4. ມອບການສືບທອດແລະ ໂອນກຳມະສິດ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
5. ດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ.

ໝວດທີ 5

ອາຍຸການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດທິບັດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດທິບັດ ມີກຳນົດ ຊາວປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ. ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງອະນຸສິດທິບັດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງອະນຸສິດທິບັດ ມີກຳນົດ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ. ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ

ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີກຳນົດ ສິບຫ້າປີນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ. ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າເທື່ອລະ ຫ້າປີ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີກຳນົດ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ, ເມື່ອຄົບກຳນົດແລ້ວ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸເທື່ອລະ ສິບປີ ໄດ້ຕະຫຼອດໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າເທື່ອລະ ສິບປີ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີກຳນົດ ສິບສອງປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດ ທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດມີຕະຫຼອດໄປ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລະ ຄ່າບໍລິການເທື່ອດຽວ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ອາຍຸການປົກປ້ອງຊື່ການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງຊື່ການຄ້າ ມີຕະຫຼອດໄປ ຈົນກວ່າເຈົ້າຂອງຊື່ການຄ້ານັ້ນ ຢຸດນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 55 ອາຍຸການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີຕະຫຼອດໄປ ຈົນກວ່າຄວາມລັບທາງການຄ້າຈະຖືກ ເປີດເຜີຍ.

ໝວດທີ 6

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 56 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ

ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສິດທິບັດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜະລິດຕະພັນ:
    - 1.1. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ;
    - 1.2. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.
  2. ໃນກໍລະນີທີ່ສິດທິບັດກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການຜະລິດ:
    - 2.1 ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ນຳໃຊ້ຂະບວນການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ;
    - 2.2 ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງ ມາດຕານີ້ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນທີ່ເກີດໂດຍກົງ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິ ບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.
  3. ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ດຳເນີນ ການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
  4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນ ການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
  5. ປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະດິດສ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລ້ວ, ສາມາດດຳເນີນການຮ້ອງຟ້ອງໄດ້ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ຕໍ່ການລະເມີດທີ່ ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຄຳຮ້ອງ ຢູ່ໃນໄລຍະພິຈາລະນາ ແລະ ການລະເມີດນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງ ຈາກການພິມເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ຖ້າຜູ້ລະເມີດໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບຄຳ ຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ.
- ສຳລັບເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດ ມີສິດເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ.

ມາດຕາ 57 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີສິດປ້ອງກັນບຸກຄົນທີສາມ ບໍ່ໃຫ້ຜະລິດ, ຂາຍ ຫຼື ນຳເຂົ້າວັດຖຸ ທີ່ໃຊ້ແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເປັນຮູບຊົງແບບອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງເປັນການກ່າຍແບບ ຫຼື ການລອກຮຽນ ແບບຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.

ບົດບັນຍັດໃນຂໍ້ 3, ຂໍ້ 4 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕາ 56 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ເຖິງວ່າການພິມເຜີຍແຜ່ຈະຖືກເລື່ອນອອກໄປກໍຕາມ ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຖືກແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງຮູ້ກ່ອນໜ້ານີ້.

ມາດຕາ 58 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍບໍລິການທີ່ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍບໍລິການ ທີ່ຕົນໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ. ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກທີ່ຄືກັນ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ຄືກັນຈະຖືກສັນນິຖານວ່າ ເປັນການສ້າງຄວາມສັບສົນ;
2. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ຂາຍ ຫຼື ໂຄສະນາສິນຄ້າ ທີ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ກັບການບໍລິການ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ;
3. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ສິດທີ່ມີກ່ອນໜ້ານີ້.

ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງນີ້ ຈະນຳມາປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ຕໍ່ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ຊື່ການຄ້າເຖິງວ່າຈະໄດ້ຈົດທະບຽນ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 59 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີສິດປ້ອງກັນຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜະລິດຊ້ຳ ແບບຜັງວົງຈອນລວມທັງໝົດ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸໄວ້ ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກໍຕາມ;
2. ຜະລິດຊ້ຳວົງຈອນລວມ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸ ໄວ້ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກໍຕາມ ຍົກເວັ້ນການຜະລິດຊ້ຳສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຈະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

3. ນຳເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;

4. ນຳເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຊັ້ນສ່ວນທີ່ລວມເຂົ້າກັນ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ເມື່ອໃດທີ່ວົງຈອນລວມ ຍັງບັນຈຸຜັງວົງຈອນລວມທີ່ຖືກຜະລິດຊ້ຳຢ່າງຜິດກົດໝາຍ.

ການດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວົງຈອນລວມ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງ ທີ່ຜະລິດຊ້ຳຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ຊັ້ນສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງຜູ້ດຳເນີນການ ຫຼື ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ດຳເນີນການ ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍທີ່ຈະຮູ້ ໃນເວລາໄດ້ຮັບວົງຈອນລວມ ຫຼື ຊັ້ນສ່ວນດັ່ງກ່າວ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມນັ້ນ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊ້ຳຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ຖ້າວ່າພາຍຫຼັງໄລຍະທີ່ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊ້ຳນັ້ນ ຜິດກົດໝາຍ, ບຸກຄົນນັ້ນ ອາດມີການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງໄວ້ແລ້ວ ກ່ອນໜ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າພາກຫຼວງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດໃນມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຕົກລົງຕາມການເຈລະຈາກັນ ເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແບບຜັງດັ່ງກ່າວ.

ການຜະລິດຊ້ຳ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຈຸດປະສົງສຳລັບການປະເມີນຜົນ, ການວິເຄາະ, ການຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ການສົດສອນສ່ວນຕົວນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ເຈົ້າຂອງສິດ ຈະບໍ່ມີສິດ ກ່ຽວກັບແບບຜັງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ຄືກັນ ຊຶ່ງບຸກຄົນທີສາມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເປັນເອກະລາດແລ້ວ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ

ເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດຕໍ່ສິນຄ້າ ຫຼື ນຳເອົາຖິ່ນກຳເນີດເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຂາຍ, ໂຄສະນາ, ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດຫຼື ນຳເອົາຖິ່ນກຳເນີດເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ຄັດຄ້ານການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດໃນຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຫຼົ້າແວັງ ຫຼື ເຫຼົ້າຂາວ ເຖິງວ່າການແປພາສາ ຫຼື ການນຳເອົາຄຳສັບ ເຊັ່ນ ປະເພດ, ຊະນິດ, ແບບທີ່ຮຽນແບບ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມານຳໃຊ້ກໍຕາມ;

3. ປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດເພື່ອຕ້ານກັບການບັງບອກຖິ່ນກຳເນີດຊຶ່ງມາຈາກດິນແດນ, ຂົງເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວແທ້ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ມາຈາກດິນແດນອື່ນ;
  4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.
ມີແຕ່ຜູ້ຜະລິດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນເຂດພູມສາດ ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ທີ່ຜິວພັນເຖິງຖິ່ນກຳເນີດ.
- ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫຼື ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ລວມທັງການນຳໃຊ້ທຸກພາຫະນະເພື່ອກຳນົດ ຫຼື ນຳສະເໜີສິນຄ້າ ທີ່ບັງບອກ ຫຼື ແນະນຳແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຖິ່ນກຳເນີດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຫຼົງເຊື່ອວ່າ ມາຈາກຖິ່ນກຳເນີດນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.
- ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ການບັງບອກທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ທີ່ຄ້າຍຄື ຫຼື ອ່ານອອກສຽງຄືກັນ ກັບຖິ່ນກຳເນີດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ.

ມາດຕາ 61 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນຄວາມລັບທາງການຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ມີລັກສະນະຂັດກັບ ພຶດຕິກຳທາງການຄ້າທີ່ສຸດຈະລິດ, ຍົກເວັ້ນ:
  - 1.1. ການຄົ້ນພົບຂໍ້ມູນດ້ວຍວິທີວິສະວະກຳຢ້ອນກັບ (reverse engineering), ການທົດສອບໃນຫ້ອງທົດລອງ ຫຼື ການວິເຄາະ ຫຼື ວິທີການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ;
  - 1.2. ການຄອບຄອງຂໍ້ມູນ ໂດຍປາສະຈາກພັນທະ ໃນການຮັກສາຄວາມລັບ ຫຼື ດ້ວຍການໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ.
2. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
3. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສັ້ນໂກງ ຫຼື ຍັກຍອກຄວາມລັບທາງການຄ້າ;

4. ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍອາດກຳນົດເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເພື່ອຮັກສາຄວາມລັບ;
  5. ຄວບຄຸມ ກວດກາ ບຸກຄົນ ທີ່ຮູ້ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຈາກການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນ ຊຶ່ງມີພັນທະຮັກສາຄວາມລັບດັ່ງກ່າວ ຈົນກວ່າຈະມີການເປີດເຜີຍ ເຖິງວ່າການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງກ່ອນກໍຕາມ.
- ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຈົດທະບຽນ.

ມາດຕາ 62 ການປົກປ້ອງການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ

ໃນກໍລະນີ ມີການອະນຸຍາດດ້ານການຕະຫຼາດ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນການຢາ ຫຼື ສານເຄມີ ກະສິກຳ ທີ່ນຳໃຊ້ສານເຄມີໃໝ່ ເປັນເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການສະໜອງຂໍ້ມູນການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແລະ ໄດ້ມາດ້ວຍການໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງຕໍ່ການນຳໃຊ້ທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແລະ ຕໍ່ການເປີດເຜີຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະຖືກເປີດເຜີຍ ເພື່ອປົກປ້ອງສາທາລະນະຊົນເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການຂໍອະນຸຍາດຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ ຕະຫຼອດໄລຍະ ຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນທີ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກໃບອະນຸຍາດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຂໍ້ມູນນັ້ນ ເພື່ອນຳຜະລິດຕະພັນອອກສູ່ຕະຫຼາດ.

ການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດມາດຕານີ້ ຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ. ເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ຫຼື ດຳເນີນການອື່ນໆ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 63 ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິດຂອງຕົນ ດ້ວຍການຕິດຕາມກວດກາການນຳໃຊ້ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ເປັນເຈົ້າການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ນຳໃຊ້ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;

3. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
4. ເສຍຜົນທະໃຫ້ລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ, ການໃຫ້ເຊົ່າ, ການໂອນ ຫຼື ການສືບທອດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
5. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ໃນການແກ້ໄຂການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 7

ການຈຳກັດ ຕໍ່ສິດທາງດ້ານຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 64 ການນຳໃຊ້ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຜະລິດ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບົນເງື່ອນໄຂ:

1. ການອະນຸຍາດ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- 1.1. ໃນສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ໃນສະພາວະສຸກເສີນ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ເຊັ່ນໄຟຟ້າປັດ, ໂລກລະບາດ ຫຼື ສົງຄາມ;
- 1.2. ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ອາຫານ ຫຼື ສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເພື່ອຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຮີບດ່ວນອື່ນ;
- 1.3. ເພື່ອແກ້ໄຂຜິດຕິກຳຕ້ານການແຂ່ງຂັນ ພາຍຫຼັງການຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສານເຫັນວ່າການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂຜິດຕິກຳຕ້ານການແຂ່ງຂັນ;
- 1.4. ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງພຽງພໍ ໃນການນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້.

2. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມສະເພາະຂອບເຂດ ແລະ ໄລຍະເວລາ ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຈຳກັດຢູ່ໃນຈຸດປະສົງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດຄັດຄ້ານການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີເງື່ອນໄຂທາງ ເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ສຳລັບການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງ ປະດິດ;
3. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເປັນສິດຜູກຂາດ ແລະ ບໍ່ສາມາດໂອນໄດ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກຸ່ມວິສາ ຫະກົດຂອງຕົນ ຫຼື ມີເຈດຕະນາທີ່ດີໃນການນຳໃຊ້;
4. ການອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງພຽງພໍ ຕາມແຕ່ລະ ກໍລະນີ ໂດຍພິຈາລະນາຕາມມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງການອະນຸຍາດນັ້ນ. ຄຳສັ່ງອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດຄ່າທົດແທນ ຫຼື ມີວິທີການກຳນົດມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການ ຊຳລະ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີເງື່ອນໄຂ ສຳລັບຄ່າຕອບແທນ, ກຳນົດວິທີການໃຫ້ຄ່າ ຕອບແທນ ແລະ ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຊຳລະ. ເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳໃນການດ້ານການ ແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງການກຳນົດມູນຄ່າຕອບແທນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1.3 ຂອງ ມາດຕານີ້;
5. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ພິຈາລະນາຄືນ ໃໝ່ ກ່ຽວກັບຄ່າຕອບແທນທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຫຼື ກໍລະນີທີ່ບໍ່ສົມຄວນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;
6. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ ໂດຍ ທັນທີຕໍ່ທຸກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າຕອບແທນທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ສິດ;
7. ສຳລັບການອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ຂໍ້ 1.1, 1.2 ຫຼື 1.4 ຂອງມາດຕານີ້:
  - 7.1. ທຸກການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ສຳຄັນ ສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
  - 7.2. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຈະຖືວ່າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າວ່າກ່ອນການນຳໃຊ້ນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີ ນຳໃຊ້ໄດ້ພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບົນ ພື້ນຖານການກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງການຄ້າ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແຕ່ຄວາມ ພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສຳເລັດຜົນ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຄວນ;

- 7.3. ເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ສະພາວະສຸກເສີນທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຊາບໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
- 7.4. ເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີການນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະຊົນ ໂດຍບໍ່ແມ່ນທາງການຄ້າ. ໃນກໍລະນີ ລັດຖະບານ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ ຮູ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຫາຫຼື ມີຫຼັກຖານທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ຍັງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ນັ້ນຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ເພື່ອລັດຖະບານຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຊາບໃນທັນໃດ;
8. ຄວາມສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງທຸກຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ເມື່ອມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຄັດຄ້ານຕໍ່ອົງການຕຸລາການ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;
9. ໃນກໍລະນີ ທີ່ບຸກຄົນທຳສາມ ຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ 1.4 ຂອງມາດຕານີ້ ການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:
- 9.1. ການຮ້ອງຂໍ ບໍ່ໃຫ້ຍື່ນກ່ອນ ສີ່ປີ ນັບແຕ່ວັນທີທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຍື່ນກ່ອນສາມປີ ຫຼັງຈາກວັນທີໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໃນໄລຍະທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດອາຍຸ;
- 9.2. ຜູ້ຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສະເໜີຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບໍ່ພຽງພໍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ບໍ່ວ່າ ການຜະລິດພາຍໃນ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ມີຄວາມສາມາດສະໜອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຖ້າຄຳຮ້ອງຂໍການອະນຸຍາດ ຫາກໄດ້ຮັບອະນຸມັດ. ຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳມາພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ.
- 9.3. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍນັ້ນ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ໂອກາດເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດສະເໜີຫຼັກຖານ (ຖ້າຫາກມີ) ເພື່ອໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທຳ ເຖິງຄວາມບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃນການນຳໃຊ້ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;

9.4. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກປະຕິເສດ ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທຳ ເຖິງຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງ ໃນການນຳໃຊ້ການ ປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຂອງຕົນຢູ່ ສປປ ລາວ;

10. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ຕັດສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບສິດເພື່ອສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຂອງຕົນ;

11. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ໂດຍຝຣັ່ງຈາລະນາເຖິງສະພາບການສຸກເສີນ ທີ່ຍັງ ມີຢູ່ ຫຼື ສະພາບການສຸກເສີນອັນໃໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບົນເງື່ອນໄຂບົດບັນຍັດ ແລະ ການປົກ ປ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

12. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອເວລາທີ່ສະພາບການນັ້ນໄດ້ຢຸດເຊົາລົງ ແລະ ຈະບໍ່ເກີດຄືນອີກ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດບົນເງື່ອນໄຂການປົກປ້ອງຢ່າງ ພຽງພໍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

12.1. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີສິດກວດຄືນ ຄວາມເປັນຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນຂອງສະຖານະການ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດ ດັ່ງກ່າວ;

12.2. ຖ້າເຫັນວ່າ ສະຖານະການທີ່ເປັນຜູ້ຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດນັ້ນ ໄດ້ຢຸດເຊົາລົງ ແລະ ຈະເກີດຄືນອີກ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດຈະອອກຄຳສັ່ງ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ;

12.3. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີສິດປະຕິເສດການສິ້ນສຸດ ການອະນຸຍາດ ເມື່ອເງື່ອນໄຂທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຫາກຈະກັບຄືນມາອີກ.

ມາດຕາ 65 ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຫ້າປີ;
2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເປັນພຽງແຕ່ໃນນາມເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໄດ້ນຳໃຊ້ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດໃຈ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຂໍຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້. ໃນການຂໍຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງມີສິດສະແດງເຫດຜົນ ຊຶ່ງແຈງການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ. ເຫດສຸດວິໄສ ຈະຖືວ່າເປັນເຫດຜົນພຽງພໍ ສໍາລັບການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າຖືກນຳໃຊ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຈົດທະບຽນໄວ້ ໂດຍເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມກວດກາ ຂອງເຈົ້າຂອງ.

ມາດຕາ 66 ເງື່ອນໄຂແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າແລ້ວ ບໍ່ວ່າຢູ່ ພາຍໃນ ຫຼື ນອກປະເທດ ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຢືນຢານໃນເວລາ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າຄັ້ງທໍາອິດ ຫຼື ນັບ ແຕ່ວັນປະດິດສ້າງ ເປັນຕົ້ນມາ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມໄລຍະເວລາແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນ ປະດິດສ້າງ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຖິ່ນກຳເນີດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການຈົດ ທະບຽນໄດ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຂໍໂຈະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງທະບຽນດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຖ້າຫາກບໍ່ປະຕິບັດແລ້ວ ກໍຈະຖືກສົ່ງໂຈະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດດັ່ງກ່າວ.

ພາກທີ IV
ພັນພິດໃໝ່
ໝວດທີ 1
ເງື່ອນໄຂຂອງພັນພິດໃໝ່

ມາດຕາ 68 ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຂອງພັນພິດ

ປະເພດ ແລະ ຊະນິດຕ່າງໆ ຂອງພັນພິດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ພັນພິດທີ່ຈະນຳມາຈົດທະບຽນເປັນພັນພິດໃໝ່ ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໃໝ່;
2. ຕ້ອງແຕກຕ່າງ;
3. ຕ້ອງສະໝໍ່າສະເໝີ;
4. ຕ້ອງຄົງຕົວ.

ນອກຈາກສີ່ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງນີ້ ການຈົດທະບຽນ ຍັງຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ນັ້ນ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຄວາມໃໝ່

ພັນພິດຈະຖືວ່າໃໝ່ ຖ້າໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດນັ້ນສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວ ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກວາງຂາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ນຳໃຊ້ໂດຍນັກປະສົມພັນພິດ ຫຼື ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວ ໃນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກພັນພິດນັ້ນ ພາຍໃນເວລາ:

1. ໜຶ່ງປີລົງມາ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ສີ່ປີລົງມາ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ຫົກປີລົງມາ ສຳລັບພິດຍືນຕົ້ນ ຫຼື ຕົ້ນໝາກອະງຸ່ນ ໃນດິນແດນຂອງປະເທດອື່ນ.

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ຄວາມແຕກຕ່າງ

ພັນພິດ ຈະຕ້ອງແຕກຕ່າງທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະໃໝ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຈາກພັນພິດອື່ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນທົ່ວໄປ ໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ.

ຜົນຜິດທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນເປັນຜົນຜິດໃໝ່ ຢູ່ປະເທດໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າເປັນຜົນຜິດ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 72 ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ

ຜົນຜິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງນັ້ນ ອາດມາຈາກຮູບການສະເພາະຂອງການນໍາມາຂະຫຍາຍຜົນ ແຕ່ຕ້ອງມີຮູບຮ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ຢ່າງເຕັມສ່ວນຕະຫຼອດໄປ ໃນຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ຂອງຜົນຜິດນັ້ນ.

ມາດຕາ 73 ຄວາມຄົງຕົວ

ຜົນຜິດ ຈະຕ້ອງຄົງຕົວ ຖ້າຄຸນລັກສະນະຂອງຜົນຜິດນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ພາຍຫຼັງການຂະຫຍາຍຜົນຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະຮອບວຽນ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຮອບວຽນສະເພາະ ຂອງການຂະຫຍາຍຜົນນັ້ນ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດຊື່ຂອງຜົນຜິດໃໝ່

ການກຳນົດຊື່ຂອງຜົນຜິດໃໝ່ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ລະຜົນຜິດ ຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດຊື່ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຊື່ທົ່ວໄປຂອງຜົດນັ້ນ, ສິດຈາກການຈົດທະບຽນຊື່ຂອງຜົນຜິດ ຕ້ອງບໍ່ແຕະຕ້ອງການນຳໃຊ້ຊື່ຢ່າງເສລີ ກ່ຽວກັບຜົນຜິດດັ່ງກ່າວ ເຖິງວ່າອາຍຸຂອງສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວກໍຕາມ;
2. ການກຳນົດຊື່ ຈະຕ້ອງຈຳແນກຜົນຜິດໄດ້, ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີການເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ, ຄຸນຄ່າ ຫຼື ເອກະລັກຂອງຜົນຜິດ ຫຼື ເອກະລັກຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດ, ຈະຕ້ອງແຕກຕ່າງຈາກທຸກການກຳນົດຊື່ຜົນຜິດຊະນິດດຽວກັນ ຫຼື ຊະນິດໃກ້ຄຽງກັນທີ່ມີມາແລ້ວ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
3. ການກຳນົດຊື່ຂອງຜົນຜິດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນ ໃນເວລາດຽວກັນກັບການອອກສິດ ໃຫ້ນັກປະສົມຜົນຜິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ;
4. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໜ່າຍສ່ວນຂະຫຍາຍຜົນຂອງຜົນຜິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ການກຳນົດຊື່ ຂອງຜົນຜິດນັ້ນ ເຖິງວ່າອາຍຸຂອງສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດນັ້ນຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວກໍຕາມ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ ສິດກ່ອນໜ້າໄດ້ເກືອດຫ້າມການນຳໃຊ້ຊື່ດັ່ງກ່າວຂອງມາດຕານີ້;

5. ເມື່ອຜັນຟັດໃດໜຶ່ງຖືກນຳສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໜ່າຍແມ່ນອະນຸຍາດ ໃຫ້ເອົາເຄື່ອງໝາຍ ການຄ້າ, ຊື່ການຄ້າ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກທີ່ຄ້າຍຄືປະກອບໃສ່ຊື່ຜັນຟັດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ແລ້ວແຕ່ຊື່ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ.

ໝວດທີ 2

ການຈົດທະບຽນຜັນຟັດໃໝ່

ມາດຕາ 75 ສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນັກປະສົມຜັນຟັດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຕໍ່ຜັນຟັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມຜັນ;
2. ໃນກໍລະນີ ມີສອງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນຮ່ວມກັນປະສົມຜັນຟັດ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ສາມາດ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຮ່ວມກັນຕໍ່ຜັນຟັດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມຜັນນັ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການ ຕົກລົງກັນສະເພາະ ກ່ຽວກັບຜູດການເປັນເຈົ້າຂອງໃຫ້ຖືວ່າຜວກກ່ຽວເປັນເຈົ້າຂອງຜັນ ຟັດນັ້ນ ໃນຜູດສະ ເໝີກັນ;
3. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດ ກໍ່ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຄືກັນ ກັບຄົນລາວ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນ ທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນຂອງຕົນຊຶ່ງມີທີ່ຢູ່ຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນການແທນ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ວັນບຸລິມະສິດ

ການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນັກປະສົມຜັນຟັດທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜັນຟັດໃໝ່ໃນປະເທດພາຄີໃດໜຶ່ງຂອງ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜັນຟັດໃໝ່ ທີ່ສປປ ລາວເປັນພາຄີຈະໄດ້ຮັບ ວັນບຸລິມະສິດໃນການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປະສົມຜັນຟັດຊະນິດດຽວກັນຢູ່ສປປລາວ ໃນໄລຍະເວລາສິບສອງເດືອນນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕັ້ງທຳອິດເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ຖ້າວ່າໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍທຳອິດນັ້ນ ຢູ່ໃນປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ ທີ່ ບໍ່ແມ່ນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜັນຟັດໃໝ່ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ

ພາຄີ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຈະໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດກໍຕໍ່ເມື່ອປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໃຫ້ສິດໃນການປົກປ້ອງຜົນຜົດຕໍ່ນັກປະສົມຜົນຜົດຈາກສປປລາວ;

3. ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜົດໃໝ່ ສາມາດຮຽກຮ້ອງເອົາວັນບຸລິມະສິດໂດຍອີງໃສ່ຄໍາຮ້ອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ທີ່ໄດ້ຍື່ນກ່ອນໜ້ານີ້ຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຜົນຜົດໃໝ່ຂອງສປປ ລາວ ຫຼືຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ ສປປ ລາວເປັນພາຄີ ພາຍໃນເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງສະໜອງສໍາເນົາເອກະສານທີ່ໄດ້ປະກອບໃນສໍານວນຄໍາຮ້ອງຄັ້ງທໍາອິດ, ສໍາເນົາຄໍາຮ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມດ້ວຍຕົວຢ່າງ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ຜົນຜົດທີ່ກໍານົດໃນສອງຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ແມ່ນອັນດຽວກັນ;
4. ນັກປະສົມຜົນຜົດ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈໍາເປັນ ໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອໃຫ້ມີການກວດສອບຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ສອງປີ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະເວລາຂອງວັນບຸລິມະສິດ ຫຼື ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນກໍລະນີຄໍາຮ້ອງຂໍຄັ້ງທໍາອິດນັ້ນ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ຖອນ;
5. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງອື່ນ ຫຼື ການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ຜົນຜົດ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນຄໍາຮ້ອງຄັ້ງທໍາອິດ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ເປັນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຖັດມາ. ເຫດການດັ່ງກ່າວຕ້ອງບໍ່ເປັນສາເຫດໃນການໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນທີສາມ.

ມາດຕາ 77 ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດຮ້ອງຂໍເອົາສິດຕໍ່ຜົນຜົດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມຜົນສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜົດ ນໍາກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ. ທຸກຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜົດໃໝ່ ຕ້ອງກໍານົດແຕ່ຜົນຜົດຊະນິດດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຄໍາຮ້ອງສໍາລັບການປົກປ້ອງຜົນຜົດ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກໍໄດ້. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ເອກະສານທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຍັງຕ້ອງຍື່ນສະບັບແປເປັນພາສາລາວໂດຍໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງພາຍໃນເວລາ ເກົ່າສິບວັນ ຫຼັງຈາກວັນໄດ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍສິດຕໍ່ຜົນຜົດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມຜົນ ຕາມແບບຟົມ;

2. ຊີ້ນັກປະສົມຜົນຜິດ,ຖ້າຜູ້ຮ້ອງຂໍບໍ່ແມ່ນນັກປະສົມຜົນຜິດຕ້ອງມີໜັງສືຢັ້ງຢືນຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ;

3. ໃບມອບສິດ ທີ່ປົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;

4. ໜັງສືສະເໜີການກຳນົດຊື່ໃໝ່;

5. ບົດອະທິບາຍຄຸນລັກສະນະຂອງຜົນຜິດກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະຄວາມຄົງຕົວແລະອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຈັດລຳດັບແນວຜັນແລະຂັ້ນຕອນການເພາະປຸກ;

6. ຕົວຢ່າງສ່ວນຂະຫຍາຍຜົນຜິດຫຼືໜັງສືຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍຜົນຜິດ;

7. ໃບຢັ້ງຢືນບ່ອນທີ່ສາມາດຊອກຫາຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃນການກຳນົດເງື່ອນໄຂຂອງຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີແລະຄວາມຄົງຕົວ;

8. ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີກຳນົດ;

9. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມແລະຄ່າບໍລິການ.

ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນອາດລວມເອົາການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 5 ແລະ 9 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດແລະເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ການກວດສອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດສອບ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜົນຜິດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 77 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຖ້າເຫັນວ່າສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຕ້ອງຢັ້ງຢືນວັນທີຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼືບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກໍຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍ ເພື່ອແກ້ໄຂ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່

ພາຍຫຼັງ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສຳເລັດແລ້ວກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງເອົາຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່ ແລະ ບົດສັງເຂບ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່.

ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດສະເໜີຄຳຂໍການຂໍຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ເຜີຍແຜ່ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 69 ຫາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການກວດສອບ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງໄດ້ປະສານງານກັບໜ່ວຍງານທົດລອງຜັນຜົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການທົດລອງປຸກຜັນຜົດ ຫຼື ດຳເນີນການທົດລອງອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການທົດລອງປຸກ ຫຼື ຝຶກຈະນາຜົນຂອງການທົດລອງການປຸກ ຫຼື ການທົດລອງອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຜ່ານມາແລ້ວ ຊຶ່ງມູນຄ່າໃນການດຳເນີນການທົດລອງປຸກ ຫຼື ຝຶກຈະນາຜົນຂອງການທົດລອງການປຸກຫຼື ການທົດລອງອື່ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງແຕ່ລະສູນທົດລອງກະສິກຳ ຢູ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກປະສົມຜັນຜົດ ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວ ທັງໝົດທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຢູ່ ປະເທດອື່ນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຮຽກຮ້ອງເອົາສຳເນົາຄຳຮ້ອງ ແລະ ບົດລາຍງານການກວດສອບທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການປົກປ້ອງຜັນຜົດໃນປະເທດນັ້ນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວນັ້ນແລະ ນຳມາຝຶກຈະນາ ໃນການຈົດທະບຽນ. ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດເຝິກເຕີມ ຫຼື ດັດແກ້ສຳນວນຄຳຮ້ອງໄດ້ທຸກເວລາ ກ່ອນການອອກໃບຢັ້ງຢືນ, ຫຼັງຈາກມີການຮັບຮອງການດັດແກ້ ຈາກກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແລ້ວ, ການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວກໍຈະມີຜົນຢ້ອນຫຼັງ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບເຖິງສິດຂອງບຸກຄົນທີສາມ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບເນື້ອໃນແລ້ວ ຫາກເຫັນວ່າສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຈົດທະບຽນ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ບັນທຶກການຈົດ

ທະບຽນແລ້ວເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບ
ການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່.

ໝວດທີ 3

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ສິດເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່

ເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ:
  - 1.1 ຜະລິດ, ຜະລິດຊ້ຳຫຼື ຜະລິດເພີ່ມ;
  - 1.2 ສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອຂະຫຍາຍພັນ;
  - 1.3 ສະເໜີຂາຍ;
  - 1.4 ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ;
  - 1.5 ສົ່ງອອກ;
  - 1.6 ນຳເຂົ້າ;
  - 1.7 ເກັບຮັກສາໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.6 ເທິງນີ້.
2. ວາງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ໃນການອະນຸຍາດຂອງຕົນ;
3. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນ
ການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.7 ຂອງມາດຕານີ້ ກ່ຽວກັບຜົນເກັບກ່ຽວ
ລວມທັງໝົດຕົ້ນພືດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຕົ້ນພືດ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກການນຳໃຊ້
ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກນັກປະສົມພັນພືດ, ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ນັກປະສົມພັນພືດ ມີໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍ
ພັນດັ່ງກ່າວ. ບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກນີ້ ຈະນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍ
ກົງຈາກຜົນເກັບກ່ຽວ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ບົດບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນຕໍ່
ພັນພືດ ດັ່ງນີ້:

1. ພັນພຶດ ຊຶ່ງຕົ້ນຕໍໄດ້ມາຈາກພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ໃນຕົວມັນເອງແມ່ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພັນພຶດອື່ນ;
2. ພັນພຶດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ຈາກພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ພັນພຶດທີ່ມີການຜະລິດຈາກການນຳໃຊ້ຄືນຂອງພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ເຈົ້າຂອງພັນພຶດສາມາດໄດ້ສິດຕິພັນພຶດທີ່ໄດ້ມາຈາກພັນທຸກຳສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພັນພຶດດັ່ງເດີມ ເຊັ່ນການຄັດເລືອກພັນພຶດທີ່ມີໃນທຳມະຊາດ, ການເຮັດໃຫ້ພັນພຶດກາຍພັນ, ການເພາະລ້ຽງເນື້ອເຫຍື່ອ (Somaclonal variant), ການຄັດເລືອກພັນພຶດທີ່ແຕກຕ່າງປະສົມກັບພັນພຶດດັ່ງເດີມ, ການປ່ຽນແປງພັນທາງວິສະວະກຳພັນທຸກຳ.

ເຈົ້າຂອງພັນພຶດມີສິດດຳເນີນການແຕ່ລະຊ່ວຍຢູ່ ສປປ ລາວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງ ຫາ ສີ່ ຂອງມາດຕານີ້. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຈະດຳເນີນການໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງພັນພຶດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພຶດໃໝ່

ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພຶດໃໝ່ ສຳລັບພຶດຢືນຕົ້ນ ແລະ ຕົ້ນໝາກອະງຸ່ນ ແມ່ນມີກຳນົດ ຊາວຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມພັນພຶດເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ພັນພຶດໃໝ່ປະເພດອື່ນ ແມ່ນມີກຳນົດ ຊາວປີ ນັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມພັນພຶດເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຜື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງ ເຈົ້າຂອງພັນພຶດໃໝ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 84 ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ໃນໄລຍະເວລາ ລະຫວ່າງການພິມເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປະສົມພັນພຶດ ກັບການຮັບສິດນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສິດຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ດ້ວຍຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມ ຈາກບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 85 ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງພັນພຶດໃໝ່

ເຈົ້າຂອງພັນພຶດໃໝ່ ມີພັນທະດັ່ງດຽວກັນກັບພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການຍົກເວັ້ນ ແລະ ການຈຳກັດ ຕໍ່ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຜົນຜິດໃໝ່

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນ ຕໍ່ສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດ

ສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນ ເມື່ອມີ:

1. ການກະທຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງສ່ວນຕົວ ຫຼື ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;
2. ການກະທຳ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ;
3. ການກະທຳ ເພື່ອປັບປຸງຜົນຜິດອື່ນ ແລະ ຍົກເວັ້ນ ບົດບັນຍັດໃນວັກ 3 ຂອງມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກຖືກນຳໃຊ້, ຜະລິດ ຫຼື ຜະລິດຊ້ຳ, ການສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອຂະຫຍາຍຜົນ, ການສະເໜີຂາຍ ຫຼື ການຂາຍ ຫຼື ການຈຳໜ່າຍຜົນຜິດທີ່ກ່ຽວກັບຜົນຜິດອື່ນ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຈຳກັດສິດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ໃຫ້ການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດຕາມກົດໝາຍຈຳກັດສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຜົນຜິດ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້, ເພື່ອການຂະຫຍາຍຜົນ ຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຕົນເອງ, ຊາວກະສິກອນ ສາມາດນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ເກັບກ່ຽວມາຈາກ ການປູກຜັນຜິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ຜົນຜິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫຼື 2 ຂອງວັກ 3 ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 87 ການສິ້ນສຸດສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດ

ສິດຂອງນັກປະສົມຜົນຜິດ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ກ່ຽວກັບສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງຜົນຜິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຈາກສ່ວນດັ່ງກ່າວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ວັກສາມຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວໂດຍນັກປະສົມຜົນຜິດ ຫຼື ຕາມການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວຍົກເວັ້ນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍຜົນຜິດດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ;
2. ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກສ່ວນຂະຫຍາຍຂອງຜົນຜິດ ໄປຍັງປະເທດ ທີ່ບໍ່ປົກປ້ອງປະເພດ ຫຼື ຊະນິດຜົນຜິດດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ການສົ່ງອອກສ່ວນນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອການບໍລິໂພກ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງວັກ ໜຶ່ງ ມາດຕານີ້ ສ່ວນຂະຫຍາຍ ຂອງຜັນພຶດ ໝາຍເຖິງ:

1. ສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນທຸກຊະນິດ;
2. ຜົນເກັບກ່ຽວ ລວມທັງໝົດຕົ້ນພຶດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງຕົ້ນພຶດ;
3. ຜະລິດຕະຜົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍກົງຈາກຜົນເກັບກ່ຽວ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງການຄ້າ

ນັກປະສົມຜັນພຶດ ເຖິງວ່າໄດ້ຮັບສິດແລ້ວ ໃນເວລາສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ກໍຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບ:

1. ຜັນພຶດໃໝ່ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ;
2. ຜັນພຶດໃໝ່ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບແຕ່ງຜັນທຸກກໍາ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີການປະເມີນ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ, ສິ່ງແວດລ້ອມຫຼື ສຸຂະພາບໄມ ມີການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດທີ່ເປັນໂມຄະ

ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດ ຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 70 ຫຼື 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ໃນເວລາມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມຜັນພຶດ;
2. ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານຕົ້ນຕໍ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນເວລາຝຶຈາລະນາການຈົດທະບຽນ;
3. ການມອບສິດນັກປະສົມຜັນພຶດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ໂອນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີສິດ.

ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນໂມຄະ ແລະ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 90 ການຖອນສິດຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດ

ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດ ອາດຖືກຖອນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 72 ຫຼື 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ບໍ່ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນພຶດ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອທົດສອບການບຳລຸງຮັກສາຜັນພຶດ;
3. ບໍ່ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິດຂອງຕົນ ຍັງມີຜົນໃຊ້ໄດ້;
4. ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຊື່ຜັນພຶດທີ່ເໝາະສົມອີກ ໃນກໍລະນີການກຳນົດຊື່ຜັນພຶດ ຖືກຍົກເລີກຫຼັງຈາກການມອບສິດໃຫ້.

ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນພຶດ ຈະບໍ່ຖືກຖອນນອກຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫາ 4 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ການຈຳກັດສິດເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມລັດຖະບານສາມາດອອກແຈ້ງການອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຜັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດແຕ່ເຈົ້າຂອງສິດ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບແທນທີ່ເປັນທຳ.

ພາກທີ V

ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ໝວດທີ 1

ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 92 ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ທຸກຜົນງານຂອງນັກປະສົມ ທີ່ມີການປະດິດຄົດແຕ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ຢູ່ໃນຂົງເຂດສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ເຖິງວ່າຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຈະສະແດງອອກຢູ່ໃນລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດກໍຕາມ. ໂດຍສະເພາະລິຂະສິດຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງສຳລັບຜົນງານ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຕົ້ນຕໍ ມີດັ່ງນີ້:

- 1.1. ຮູບວາດ, ຮູບແຕ້ມ, ຮູບແກະສະຫຼັກ, ຮູບຟິມຫີນ, ການເກັບຂີດລາຍຟິມ ຫຼື ລາຍແພ ແລະ ຜົນງານວິຈິດຕະກຳ ອື່ນໆ;
- 1.2. ຮູບປັ້ນ, ຮູບຄວັດຫີນ ແລະ ຜົນງານປະຕິມາກຳອື່ນໆ;
- 1.3. ການອອກແບບອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ການອອກແບບຕົບແຕ່ງພາຍໃນ, ພາຍນອກ ແລະ ຜົນງານສະຖາປັດຕິຍະກຳອື່ນໆ;
- 1.4. ຮູບຖ່າຍດ້ວຍວິທີການເຕັກນິກຕ່າງໆ ແລະ ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍຂັ້ນຕອນ ອານາລ໌ອກ (analogous process);
- 1.5. ຮູບຈຳລອງ, ແຜນທີ່, ແຜນຜັງ, ຮູບສະເກັດ ຫຼື ຮູບສາມມິຕິກ່ຽວກັບພູມສາດ, ພູມ ປະເທດ, ງານສະຖາປັດຕິຍະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
- 1.6. ດົນຕີປະກອບບົດລະຄອນ, ແບບລະຄອນໄບ້ ຫຼື ລະຄອນຈັດສາກ, ການອອກແບບ ທ່າຟ້ອນ, ທ່າເຕັ້ນ ແລະ ຜົນງານອື່ນ ທີ່ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອການສະແດງ;
- 1.7. ການປະກອບດົນຕີ ທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ ເນື້ອຮ່ອງລວມຢູ່ນຳ ລວມເຖິງໂນຣດເຟງ ທີ່ໄດ້ແຍກ ແລະ ຮຽບຮຽງສຽງປະສານແລ້ວ;
- 1.8. ການບັນທຶກສຽງ;
- 1.9. ຜົນງານສິລະປະປັບໃຊ້;
- 1.10. ຟິມ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາອື່ນໆ ຫຼື ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍການລຳດັບພາບ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ເປັນຮູບເງົາ ແລະ ສາມາດບັນທຶກລົງໃສ່ວັດສະ ດຸອື່ນໆ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ຄືກັນ ລວມທັງສຽງປະກອບໃນຜົນງານ ນັ້ນ.
2. ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຕົ້ນຕໍ ມີດັ່ງນີ້:
  - 2.1. ປຶ້ມອ່ານ, ວິທະຍານິພົນ, ແຜນພັບ, ວາລະສານ, ສິ່ງຟິມ ແລະ ສິ່ງຂີດຂຽນອື່ນໆ;
  - 2.2. ບົດປາຖະກະຖາ, ບົດຄຳເຫັນ, ສູນທອນພິດ, ບົດຄຳສອນ, ບົດສອນ ແລະ ບົດເວົ້າ ອື່ນໆທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກ;
  - 2.3. ບົດລະຄອນ, ບົດເລື່ອງ, ບົດກະວີ;
  - 2.4. ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ລວມທັງພາສາຕົ້ນກຳເນີດ (source code) ແລະ ພາສາວັດຖຸ (object code).

3. ການລວບລວມຜົນງານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ເປັນຕົ້ນ ສາລານຸກົມ, ການລວບລວມ ບົດປະພັນ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນດ້ວຍການຈັດລຽງ, ການຄັດເລືອກ, ການລວບລວມ ບັນດາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນການປະດິດຄົດແຕ່ງທາງປັນຍາ.

ຜົນງານໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າໄດ້ມີການປະດິດຄົດແຕ່ງຂຶ້ນ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ບັນທຶກລົງໃນວັດຖຸທີ່ ຈັບບາຍໄດ້.

ມາດຕາ 93 ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ

ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຄືກັນກັບຜົນງານຕົ້ນສະບັບໂດຍປາ ສະຈາກການສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ ຊຶ່ງເປັນຜົນງານ ທີ່ນຳມາເປັນຜົນຖານໃນ ການສ້າງຜົນງານສືບເນື່ອງ.

ມາດຕາ 94 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂ່າວປະຈຳວັນ ຫຼື ເຫດການຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
2. ຄວາມຄິດ, ຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ, ວິທີການປະຕິບັດ ຫຼື ຫຼັກການຄະນິດສາດ;
3. ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ, ລະບຽບການປົກຄອງ, ເອກະສານທາງດ້ານຕຸລາການ ແລະ ເອກະສານ ເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ແປເປັນທາງການ.

ໝວດທີ 2

ການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສະແດງ ລວມມີນັກສະແດງ, ນັກຮ້ອງ, ນັກດົນຕີ, ນັກຝ້ອນ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ສະແດງ, ຮ້ອງເພງ, ເລົ່າ, ຫຼິ້ນ ໃນຮູບແບບ ຂອງຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ຫຼື ການສະ ແດງອອກທາງວັດທະນະທຳຜື້ນບ້ານ;

2. ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກຄັ້ງທຳອິດ ຂອງການສະແດງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສຽງອື່ນໆ ຫຼື ການນຳສະເໜີບັນດາສຽງອື່ນໆ ທີ່ປະກອບໃນການສະແດງ;
3. ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ໄດ້ມີການຮັບສິ່ງສັນຍານສຽງ ຫຼື ພາບແລະສຽງ ຜ່ານລະບົບໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ສູ່ສາທາລະນະຊົນ.

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການສະແດງ:

- 1.1 ການສະແດງຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວຫຼືຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ສປປ ລາວ;
- 1.2 ການສະແດງ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 1.3 ການສະແດງ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ

ເປັນພາຄີ.

2. ການບັນທຶກສຽງ:

- 2.1 ການບັນທຶກສຽງທີ່ຜະລິດ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼືຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 2.2 ການບັນທຶກສຽງ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 2.3 ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ:

- 3.1. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼືອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບທີ່ມີສຳນັກງານໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 3.2. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ສົ່ງຈາກເຄື່ອງຮັບສິ່ງສັນຍານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 3.3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

4. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ:

4.1. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ເປັນປະຈຳໃນ ສປປ ລາວ;

4.2. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

4.3. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງແລະ ລາຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງ ຕໍ່ຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ.

ໝວດທີ 3

ການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 97 ການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທັນທີ ເມື່ອໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານນັ້ນຂຶ້ນມາ ໂດຍບໍ່ມີການຈົດທະບຽນ ແຕ່ສາມາດແຈ້ງສິດນັ້ນໄວ້ນຳ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຫຼື ເປັນຂໍ້ມູນໄວ້ ໂດຍສະເພາະເມື່ອມີການລະເມີດ ຫຼື ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ມາດຕາ 98 ການບັນທຶກການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດແລ້ວ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງບັນທຶກການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຖ້າຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວຫາກຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໃບຢັ້ງຢືນການແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງປົກຄຸມຊື່ເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ຊື່ຜົນງານ ພ້ອມດ້ວຍເດືອນປີສ້າງຜົນງານ ແຕ່ບໍ່ເປັນການໃຫ້ສິດໃດໆ ແກ່ຜູ້ແຈ້ງ.

ໝວດທີ 4 ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 99 ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານກ່ຽວກັບການປະຜັນ ແມ່ນ ນັກປະຜັນ. ເມື່ອມີການສ້າງຜົນງານ ຮ່ວມກັນ ກໍຈະໄດ້ຮັບສິດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງດ້ວຍກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີຜົນງານ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການວ່າຈ້າງ ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດໃນຜົນງານດັ່ງກ່າວ ກໍ ແມ່ນຜູ້ວ່າຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ກຳມະສິດຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດມອບໂອນ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ດ້ວຍການ ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດໃນລິຂະສິດ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມສັນຍາ ລວມທັງສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງ ງານເພື່ອສ້າງຜົນງານ ຫຼື ບັນທຶກສຽງ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ໃນນາມຕົນເອງ ແລະ ກໍຈະມີ ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສິດ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 100 ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ

ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຊຶ່ງ ມີຜູ້ອຳນວຍການສ້າງ, ບັນນາທິການ, ຜູ້ຮຽບຮຽງ, ມືກ້ອງ, ຜູ້ຄວບຄຸມການສະແດງ, ຜູ້ປະຜັນ, ຜູ້ຈັດ ສາກ, ຜູ້ຄວບຄຸມສຽງ, ຜູ້ຄວບຄຸມແສງ, ຜູ້ອອກແບບສະຖານທີ່ຖ່າຍທຳ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຄື່ອງມືຖ່າຍ ທຳ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກດັ່ງກ່າວຖືວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ມີການ ປະດິດແຕ່ງຮ່ວມໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ.

ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃນການປະດິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການບົ່ງຊື່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃສ່ໃນຜົນງານ ທີ່ຕົນເອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ບົ່ງຊື່ນັ້ນໄດ້.

ເຖິງວ່າໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ກໍຕາມ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຜູ້ຮ່ວມປະດິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ກໍຈະບໍ່ມີສິດຄັດຄ້ານ ການຜະລິດຊຳ, ການແຈກຢາຍ, ການສະແດງ, ການສື່ສານຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ, ການອອກອາກາດ ຫຼື ການສື່ສານໃນຮູບແບບອື່ນໆ ຫຼື ການແປເນື້ອໃນຄຳເວົ້າ ຫຼື ການພາກສຽງເຂົ້າໃນ

ຜົນງານ. ເນື້ອໃນຂອງວັກນີ້ ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ຕໍ່ຜູ້ສ້າງບົດຮູບເງົາ, ຜູ້ໃຫ້ສຽງປະກອບ ແລະ ຜູ້ສ້າງຜົນງານດ້ານດົນຕີ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນຮູບເງົາ ຫຼື ຕໍ່ຜູ້ອຳນວຍການສ້າງຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 101 ສິດດ້ານຈາລຶຍະທຳ

ເຖິງວ່າ ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິດດ້ານເສດຖະກິດກໍຕາມ ແຕ່ຜູ້ປະດິດແຕ່ງນັ້ນ ຍັງມີສິດດ້ານຈາລຶຍະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຜົນງານ ຄັ້ງທຳອິດ;
2. ອ້າງອີງດ້ວຍເຫດຜົນ:
  - 2.1 ເປັນຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງຜົນງານ;
  - 2.2 ມີຊື່ ຂອງຕົນເອງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເວລາມີການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈັດພິມຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
  - 2.3 ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ຫຼື ຈັດພິມຜົນງານ ໂດຍບໍ່ໃສ່ຊື່ຂອງຕົນ;
  - 2.4 ຄັດຄ້ານການໃສ່ຊື່ຜູ້ອື່ນ ໃນຜົນງານຂອງຕົນ;
  - 2.5 ຄັດຄ້ານການແອບອ້າງນຳໃຊ້ຊື່ຂອງຕົນ ໄປໃສ່ຜົນງານອື່ນ ທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ຜົນງານທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ດັດແກ້;
3. ຄັດຄ້ານການບົດເບືອນ, ການຕັດຮອນ, ການດັດແກ້ ຫຼື ການກະທຳອື່ນຕໍ່ຜົນງານຊຶ່ງກຳໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ກຽດ ຫຼື ຊື່ສຽງ ຂອງຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງຜົນງານ ແຕ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຊື່ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະມີສິດເຊັ່ນດຽວກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ສິດໃນການເປີດເຜີຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທຳອິດ ເປັນຂອງຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງຕະຫຼອດຊີວິດເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ຫາກໄດ້ມອບສິດນີ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງຕົນ. ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2.1, 2.2, 2.3 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະສືບຕໍ່ໄປຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງສິ້ນສຸດລົງ. ສ່ວນສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2.4, 2.5 ແລະ ວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດດັ່ງກ່າວ ສາມາດນຳໃຊ້ສິດນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 102 ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດໃນຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ລະຜູ້ຮຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ສະສົມ ທ້ອນໂຮມຜົນງານ;
2. ຜະລິດຊຳຜົນງານ ບໍ່ວ່າໃນລັກສະນະ ຫຼື ໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ ລວມທັງຈໍລະຈອນແຈກຢາຍສຳເນົາຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
3. ແປຜົນງານ;
4. ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານ;
5. ສື່ສານຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ດ້ວຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຊຳ ຜົນງານ;
6. ສື່ສານຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍໂທລະໂຄງ ຫຼື ເຄື່ອງສົ່ງສັນຍານດ້ວຍລະບົບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ດ້ວຍສັນຍານ, ດ້ວຍສຽງ ຫຼື ພາບ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ມີການກຳນົດໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ການອະນຸຍາດທີ່ໄດ້ໃຫ້ຕາມຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ບັນທຶກ ດ້ວຍເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ ຫຼື ພາບ ຕໍ່ຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ສຳລັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ລະຜູ້ຮຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ເລົ່າຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການເລົ່າຄືນຜົນງານ ຫຼືດ້ວຍວິທີການສື່ສານອື່ນໃດໜຶ່ງ;
3. ແປການເລົ່າຄືນຜົນງານ.

ສຳລັບການສະແດງລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ ແລະ ຜົນງານດ້ານດົນຕີນັ້ນ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ລະຜູ້ຮຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ສະແດງຜົນງານຕໍ່ ສາທາລະນະຊົນ ລວມທັງການສະແດງຜົນງານ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານຜົນງານການສະແດງ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ;

3. ແປຜົນງານການສະແດງ.

ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ຟຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດັດແກ້, ປັບປຸງ ຫຼື ຈັດລຽງຜົນງານຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ດັດແກ້ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ-ລະຄອນ ແລະ ຜະລິດຊື້ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ແລະ ແຈກຢາຍຜົນງານ ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊື້;
2. ສະແດງ ຫຼື ສື່ສານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບການສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊື້.

ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ຟຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ຜະລິດຊື້ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຂອງຜົນງານການບັນທຶກສຽງ, ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ;
2. ນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ສຳເນົາຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ເຖິງວ່າຜູ້ຖືສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຈຳໜ່າຍສຳເນົາດັ່ງກ່າວ ຢູ່ທ້ອງຕະຫຼາດແລ້ວກໍຕາມ;
3. ແຈກຢາຍຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ແລະ ສຳເນົາການບັນທຶກສຽງແຕ່ລະອັນ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຄັ້ງທຳອິດ ດ້ວຍການຂາຍ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ;
4. ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ໃຫ້ຢືມ ຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບ, ຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານດົນຕີທີ່ຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງໂນຣດເຟງ ເພື່ອຜິວປະໂຫຍດທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ານການຄ້າ;
5. ນຳໃຊ້ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 4 ຂອງວັກນີ້ສຳລັບໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ສຳເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫາກບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງການໃຫ້ເຊົ່າ. ການເອົາຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີໄປວາງຕະຫຼາດ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ຖືສິດ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິດໃນການໃຫ້ເຊົ່ານັ້ນ ໝົດໄປ.

ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ຟຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານໃດໜຶ່ງ. ສິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດສະກັດກັ້ນການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານ ຊຶ່ງໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;

ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ຟຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊໍ້າຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ແລະ ສິດໃນການແຈກຢາຍຜົນງານດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ມີການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊໍ້າ;
2. ສະແດງ ຫຼື ສື່ສານຜົນງານທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊໍ້າຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ.

ການດັດແກ້ການຜະລິດຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ໃຫ້ເປັນຮູບແບບດ້ານສິລະປະກຳອື່ນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິດຂອງຜູ້ໃຫ້ອະນຸຍາດຜົນງານການສ້າງຮູບເງົາ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຈົ້າຂອງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ.

ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຂອງຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ, ລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ, ຜົນງານດ້ານດົນຕີ, ການເຕັ້ນ, ລະຄອນກົກ, ພາບບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບ ລວມທັງຮູບພາບ, ພາບບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບອື່ນໆ ຂອງບຸກຄົນ ມີສິດແຕ່ຟຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ສະແດງຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ເມື່ອມີການບັນທຶກສຽງ ເພື່ອສະແດງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດດ້ວຍວິທີການຖ່າຍທອດສຽງທາງລະບົບດິຈິຕອນ;
2. ສື່ສານຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ;
3. ແປຜົນງານການສະແດງ.

ມາດຕາ 103 ການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທຳແລະສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຫຼືການຈັດຕັ້ງອື່ນບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໃດໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 101 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ. ການດຳເນີນການທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທຳຂອງຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຫຼືການຈັດຕັ້ງອື່ນບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໃດໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 102 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ. ການດຳເນີນການທີ່

ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງທີ່ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດມີສິດປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດສິດ ດ້ານຈາລິຍະທຳ ຫຼື ດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 104 ລິຂະສິດຕໍ່ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ

ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແມ່ນ ຊຸດຄໍາສັ່ງ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໄປໃຊ້ກັບເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງນັ້ນທຳງານ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າພາສາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຈະມີລັກສະນະໃດກໍຕາມ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຈະຢູ່ໃນຮູບແບບພາສາຕົ້ນກຳເນີດ (Source code) ຫຼື ພາສາວັດຖຸ (Object code) ກໍໄດ້.

ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການທຳອິດໂຮມຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ບໍ່ວ່າຈະອ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ໃນຮູບແບບອື່ນ ຊຶ່ງເຫດຜົນໃນການຄັດເລືອກ ຫຼື ການຈັດລຽງເນື້ອໃນ ແມ່ນເພື່ອປະກອບເຂົ້າກັນໃຫ້ເປັນການປະດິດແຕ່ງທາງປັນຍາ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ. ການປົກປ້ອງລິຂະສິດຂອງການລວບລວມຂໍ້ມູນບໍ່ໃຫ້ກວມເອົາຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນເອງ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ລິຂະສິດຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນ.

ມາດຕາ 105 ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳພື້ນເມືອງ

ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການສ້າງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳພື້ນເມືອງອັນດຽວກັນ ແລະ ໃນການສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງດັ່ງກ່າວ.

ການສະສົມຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການສະສົມຜົນງານ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສືບຕໍ່ບອກເລົ່າເລື່ອງ ຫຼື ຜະລິດຊໍ້າ, ປັບປຸງ ຫຼື ຂາຍຜົນງານພື້ນເມືອງ ຢູ່ໃນການສະສົມດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 5

ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 106 ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສະແດງ;
2. ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ;
3. ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 107 ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳຂອງຜູ້ສະແດງ

ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ສະແດງ ເຖິງວ່າຫຼັງຈາກຜູ້ສະແດງໄດ້ໂອນສິດດັ່ງກ່າວ ແລ້ວກໍຕາມ ໂດຍອີງໃສ່ການສະແດງສິດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼື ການສະແດງທີ່ມີການບັນທຶກສຽງ, ຜູ້ກ່ຽວຍັງ ມີສິດ ທີ່ຈະອ້າງເຖິງສິດໃນການສະແດງຂອງຕົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ສາມາດບັງຊີຜູ້ສະແດງໄດ້ ແລະ ຄັດຄ້ານການບົດເບືອນ, ການຕັດຮອນ ຫຼື ການຕັດແກ້ອື່ນຕໍ່ການສະແດງຂອງຕົນ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມ ເສື່ອມເສຍຕໍ່ກຽດ ແລະ ຊື່ສຽງ ຂອງຜູ້ສະແດງ.

ພາຍຫຼັງຜູ້ສະແດງໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າ ສິດດ້ານເສດຖະກິດຈະສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຖ້າຫາກຜູ້ກ່ຽວບໍ່ ໄດ້ມອບສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 108 ສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ສະແດງ

ຜູ້ສະແດງ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະແດງສິດ:
  - 1.1. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ການສື່ສານການສະແດງສິດ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ການສະແດງນັ້ນໄດ້ມີການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບແລ້ວ;
  - 1.2. ການບັນທຶກ ການສະແດງສິດ.
2. ການຜະລິດຊໍ້າການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ວຍລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ;

3. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສະແດງທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສຳເນົາ ໂດຍຜ່ານການຂາຍ ຫຼື ໂອນກຳມະສິດ ແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວບໍ່ກວມເອົາການຂາຍ ຫຼື ການໂອນກຳມະສິດ ຕໍ່ການສະແດງທີ່ເປັນສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາອັນດຽວກັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ຖືກໂອນຕາມການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ສະແດງ;
4. ການໃຫ້ເຊົ່າ ສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາຂອງການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອຜິນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ເຖິງວ່າຜູ້ສະແດງໄດ້ແຈກຢາຍ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ແຈກຢາຍ ການບັນທຶກສຽງ ແລ້ວກໍຕາມ;
5. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສະແດງທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້;
6. ການໂອນສິດ ກ່ຽວກັບຜົນງານການສະແດງຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 109 ສິດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ

ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ມີສິດແຕ່ລະຢ່າງຜູ້ດຽວ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຊື່ການບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ວຍລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ;
2. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບັນທຶກສຽງ ສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສຳເນົາ ໂດຍຜ່ານການຂາຍ ຫຼື ໂອນກຳມະສິດ ແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວບໍ່ກວມເອົາການຂາຍ ຫຼື ການໂອນກຳມະສິດ ຕໍ່ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ເປັນສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາອັນດຽວກັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ໂອນຕາມການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ;
3. ການໃຫ້ເຊົ່າ ສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາ ຂອງການບັນທຶກສຽງ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອຜິນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ເຖິງວ່າຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໄດ້ແຈກຢາຍ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ແຈກຢາຍ ການບັນທຶກສຽງ ແລ້ວກໍຕາມ;
4. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບັນທຶກສຽງ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້;

5. ການໂອນສິດ ກ່ຽວກັບການບັນທຶກສຽງ ຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 110 ສິດຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໃນການໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ

ຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມຄັ້ງດຽວ ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ການບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທີ່ໄດ້ນໍາອອກເຜີຍແຜ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ. ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້ ຈະຖືວ່າເປັນການເຜີຍແຜ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.

ສໍາລັບຄ່າຕອບແທນນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ສະແດງກັບຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ.

ມາດຕາ 111 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ

ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ມີສິດແຕ່ລະຜູ້ດຽວ ໃນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດໍາເນີນການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ການບັນທຶກ ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນ;
2. ການຜະລິດຊໍ້າ ການບັນທຶກຂອງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນ;
3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຊໍ້າ ຂອງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;
4. ການສື່ສານ ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນທາງໂທລະພາບ;
5. ການໂອນສິດ ຕໍ່ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ສໍາລັບຄ່າຕອບແທນນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 112 ການລະເມີດສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 103 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດປະຕິບັດຄືກັນກັບ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ-ພາບ, ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 107, 108, 109, 110 ແລະ 111 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 6

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 113 ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນປະດິດຄົດແຕ່ງຜົນງານຂຶ້ນ ແລະ ສິບຕໍ່ໄປຈົນຮອດ ວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສິບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ມີ ຫຼາຍຄົນຮ່ວມກັນ ແມ່ນ ຫ້າສິບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄົດແຕ່ງຜູ້ສຸດ ທ້າຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ;
2. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຜົນງານໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເປັນຕົ້ນໄປ ສໍາລັບຜົນງານທີ່ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ, ແຕ່ອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຖ້າຫາກວ່າ:
  - 2.1 ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ ໂດຍຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງ ຊຶ່ງຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ແມ່ນຜູ້ກ່ຽວເອງ;
  - 2.2 ເຈົ້າຂອງຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນເອງ ໃນໄລຍະທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ.
3. ຫ້າສິບປີນັບແຕ່ວັນທີ່ຜົນງານໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ສູ່ສາທາລະນະຊົນຄັ້ງທໍາອິດ ສໍາລັບຜົນງານ ທາງດ້ານຮູບເງົາ ໂດຍການເຫັນດີຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຜົນງານນັ້ນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສ້າງຜົນງານ ອາຍຸການປົກປ້ອງ ແມ່ນ ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສ້າງຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
4. ຊາວຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນສ້າງຜົນງານ ສໍາລັບສິລະປະປັບໃຊ້ ແລະ ຮູບຖ່າຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຮ່ວມເຊັນນຳກັນ ອາຍຸ ການປົກປ້ອງລິຂະສິດແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 114 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການສະແດງເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ສະແດງ ຊຶ່ງການສະແດງນັ້ນໄດ້ ບັນທຶກສຽງ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ;
2. ຫ້າສິບປີນັບແຕ່ວັນມີການບັນທຶກສຽງ ຄັ້ງທຳອິດເປັນຕົ້ນໄປສຳລັບຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກ ສຽງ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຊຶ່ງການບັນທຶກສຽງນັ້ນໄດ້ມີ ການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນ ໃນໄລຍະຫ້າສິບປີຈາກວັນ ບັນທຶກສຽງ, ອາຍຸການປົກປ້ອງການບັນທຶກສຽງນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນຂອງປີທີ່ຫ້າສິບ ຊຶ່ງໄດ້ມີການບັນທຶກສຽງແລ້ວ;
3. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບສຳລັບຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການ ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຂອງປີທີ່ ຫ້າສິບ ຊຶ່ງລາຍການໄດ້ມີການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຄັ້ງທຳອິດແລ້ວ.

ໝວດທີ 7

ການຈຳກັດ ແລະ ຜົນທະ ຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 115 (ປັບປຸງ) ການກະທຳ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ

ການກະທຳ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຂອງຜົນງານເຫັນດີ ແລະ ບໍ່ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການອ້າງອີງຜົນງານ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສູ່ສາທາລະນະຊື່ນແລ້ວ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ ການນຳໃຊ້ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຂອບເຂດ ຂອງການອ້າງອີງນັ້ນ ບໍ່ເໝາະຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງ ໃນ ຈຸດປະສົງ ລວມທັງການອ້າງອີງໃນໜັງສືພິມ ແລະ ວາລະສານຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບການ ສະຫຼຸບຂ່າວ;

2. ການໃຊ້ປະໂຫຍດ ຂອງຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼືວັນນະກຳ ຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອປະກອບໃສ່ສິ່ງພິມ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ພາບເພື່ອການສົດສອນຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດແຕ່ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດ;
3. ການຜະລິດຊໍ້າ ຮູບພາບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ, ພາບຖ່າຍ ແລະ ຜົນງານ ດ້ານສິລະປະອື່ນໆ ແລະ ຜົນງານດ້ານສິລະປະປັບໃຊ້ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາແຕ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່, ຖືກນຳສະເໜີສຸສາທາລະນະຊົນຫຼື ສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໄດ້ຮູ້ກ່ອນແລ້ວ ຊຶ່ງການຜະລິດຊໍ້າດັ່ງກ່າວ ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງ ຂອງຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ;
4. ການແປຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ເປັນຕົວໜັງສືພື້ນ ຫຼື ເປັນຕົວໜັງສືອື່ນໆ ສຳລັບຄົນພິການທາງສາຍຕາ;
5. ການຜະລິດຊໍ້າໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະການນຳໃຊ້ປົກກະຕິ ຂອງໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແຕ່ການນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມນັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ;
6. ການຜະລິດຊໍ້າຜົນງານ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອສຳຮອງ ຫຼື ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ຫຼື ເພື່ອປ່ຽນແທນຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ສູນຫາຍ, ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້.

ໃນການນຳໃຊ້ຜົນງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄດ້ປົ່ງບອກທີ່ມາ ແລະ ຊື່ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ.

ການກະທຳທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຂອງຜົນງານເຫັນດີ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງປົ່ງບອກທີ່ມາຂອງການຜະລິດຊໍ້າ ບົດຄວາມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບເສດຖະກິດ, ການເມືອງ ຫຼື ສາສະໜາ ໂດຍສື່, ດ້ວຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍການໃຊ້ສາຍທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນໜັງສືພິມ ຫຼື ວາລະສານ.

ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ທີ່ໄດ້ເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຍິນໃນເຫດການກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ສາມາດຜະລິດຊໍ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໄດ້ ເພື່ອລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ, ການຖ່າຍຮູບເງົາ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການໃຊ້ສາຍ.

ການກະທຳເທິງນີ້ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຢ່າງບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຖືສິດ.

ການຈະກຳນົດວ່າ ການນຳໃຊ້ໃດໜຶ່ງ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ ຕ້ອງອີງຕາມ ສະພາບການຕົວຈິງ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ການກຳນົດໃນມາດຕານີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ສຳລັບ:

1. ການຜະລິດຊ້ຳ ຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕິຍະກຳ ລວມທັງການສ້າງຜົນງານ ດັ່ງກ່າວ;
2. ການຜະລິດຊ້ຳ ດ້ວຍການຫຼີກບັນດາມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໃຊ້ປົກປ້ອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນເອເລັກໂຕຣນິກ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 116 ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງດຽວກັນກັບການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ລິຂະສິດ.

ມາດຕາ 117 ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 8

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ມາດຕາ 118 (ປັບປຸງ) ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການຕົກລົງໃນກຸ່ມຂອງບັນດາເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍເພື່ອປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຂອງຕົນ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ພາລະບົດບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດ ແບບລວມໝູ່ມີພາລະບົດບາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນນາມເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ເຈລະຈາການໃຫ້ອະນຸຍາດນຳໃຊ້, ເກັບຄ່າຕອບແທນໃນນາມຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ແບ່ງປັນ ແລະ ແຈກຢາຍຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າຕອບແທນລວມທັງຜົນປະໂຫຍດອື່ນທີ່ເປັນວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ຈາກການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນ;
2. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງສະມາຊິກ ລວມທັງເປັນຕົວແທນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ໃນການໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີໃນນາມຂອງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງກົດຈະກຳທີ່ສົ່ງເສີມການປະດິດຄົດແຕ່ງ ແລະ ກົດຈະກຳອື່ນ ທາງສັງຄົມ;
2. ຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນວຽກງານປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
3. ເຮັດບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງແບບລວມໝູ່ ຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
4. ມີສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VI

ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ໝວດທີ 1

ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 121 ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳແມ່ນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 56 ຫາ 62 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງເທິງນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດທີ່ຮ້ອງຂໍເອົານັ້ນ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຍ້ອນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນໃນການປົກປ້ອງ;
2. ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິດນັ້ນໄດ້ໝົດ ຫຼື ສິ້ນສຸດແລ້ວ;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ, ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດ ຫຼື ມີການໃຫ້ ອະນຸຍາດຕາມຄຳສັ່ງແລ້ວ ສຳລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ການນຳໃຊ້ບັນດາສິ່ງປະດິດ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດໃນລຳເຮືອ, ເຄື່ອງຈັກ, ເຄື່ອງຍົກ, ໜ່ວຍເກຍ ແລະ ເຄື່ອງອຸປະກອນອື່ນ ຢູ່ເທິງລຳເຮືອ ຂອງຕ່າງປະເທດ, ເມື່ອເຮືອດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າມານ່ານນ້ຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ສິ່ງປະດິດດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນປະເທດນີ້ສະເພາະສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮືອພຽງຢ່າງ ດຽວ;
5. ການນຳໃຊ້ສິ່ງປະດິດຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນການສ້າງ ຫຼື ການຂັບເຄື່ອນ ເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກ, ເມື່ອເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກ ຂອງ ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອຸປະກອນຂອງເຮືອບິນ ຫຼື ຂອງຍານພາຫະນະທາງບົກດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານັ້ນ ເຂົ້າ ມາ ສປປ ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ;
6. ຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 122 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດໃນຜັນຟືດໃໝ່

ການລະເມີດສິດໃນຜັນຟືດໃໝ່ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດໃນຜັນຟືດ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະການປົກປ້ອງ;
2. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງວັກນີ້ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ແຕ່ບໍ່ຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການອະນຸຍາດ ຫຼື ລະເມີດເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຂອງການອະນຸຍາດ;
3. ນຳໃຊ້ຊື່ຜັນຟືດ ກັບຜັນຟືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍມີຊື່ຜັນຟືດຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ຜັນຟືດໃໝ່ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມດຽວກັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
4. ນຳໃຊ້ຊື່ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ກັບຜັນຟືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດໃນຜັນຟືດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມຄຳສັ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 91 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນຟືດໃນສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວສິ້ນສຸດລົງຕາມ ມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ການກະທຳ ເປັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຈຳກັດ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ສິດຂອງນັກປະສົມຜັນຟືດ ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ເປັນໂມຄະຕາມ ມາດຕາ 89 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໃນເວລາສິ້ນສຸດການອຸທອນ;
5. ການຍົກເລີກສິດ ຕາມ ມາດຕາ 90 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 123 ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 103 ຫຼື 112 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ຫຼັບຫຼັກຈາກມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການ ບັນທຶກສຽງ ໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ທີ່ຈຳກັດການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດ ໝາຍ ໃນການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກການສະແດງ;
3. ກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ການກະທຳນັ້ນ ຈະພາໃຫ້ເກີດການລະເມີດລິຂະ ສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:
  - 3.1. ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງສິດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ;
  - 3.2. ແຈກຢາຍ, ນຳເຂົ້າເພື່ອແຈກຢາຍ, ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ, ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ ສາທາລະນະຊົນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ສະແດງ, ສຳເນົາການສະແດງ ຫຼື ບັນທຶກ ສຽງ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງສິດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຖືກຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ບັນທຶກ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ເພື່ອ ຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ຈຳໜ່າຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ມາດຕາ 124 ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ການແຂ່ງຂັນ ທີ່ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸດຈະລິດ ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ການກະທຳທີ່ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເກືອດຫ້າມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຊື່ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຄ້າຂາຍ ໂດຍທາງ ກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
2. ສ້າງຄວາມສັບສົນ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງ ດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;

3. ກ່າວຫາໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງເພື່ອທຳລາຍຄວາມໝ້າເຊື່ອຖືຂອງວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
4. ໃຊ້ສິ່ງຊີ້ບອກຫຼືກ່າວຫາຊຶ່ງຜາໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດຕໍ່ປະເພດ, ຂະບວນການ ຜະລິດ, ຄຸນລັກສະນະ, ຄວາມເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງ ຫຼື ປະລິມານຂອງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 125 ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການທຸ້ມທໍ່ທີ່ໃສ່ເຄື່ອງ ໝາຍການຄ້າທີ່ຄືກັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລັກສະນະສະເພາະ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈະຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດຂອງ ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການສ້າງ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການ ນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 126 ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ

ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ທີ່ສຳເນົາຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງ ກັບລິຂະສິດ ຊຶ່ງການສຳເນົາດັ່ງກ່າວ:

1. ເຮັດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເໝາະຈາກຜູ້ຖືສິດ ຫຼື ຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ໃນປະເທດທີ່ມີການຜະລິດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ເຮັດຂຶ້ນໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຜົນງານໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອບັນທຶກສຽງ-ພາບ ຂອງຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງົາ ຢູ່ໃນໂຮງຮູບເງົາ.

ການຜະລິດ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ໝວດທີ 1

ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 127 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ;
2. ການໄກ່ແກ່ຍ;
3. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
4. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
5. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ;
6. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 128 ການປະນີປະນອມ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ການຕົກລົງຈາກການປະນີປະນອມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການເຮັດສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 129 ການໄກ່ແກ່ຍ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເລືອກເອົາຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ວຍການໄກ່ແກ່ຍໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 130 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນທາງປັນຍາເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ນຳມາແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ແມ່ນ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ, ຜົນຜົດໃໝ່ ແລະ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.

ສຳລັບວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາທາງດ້ານບໍລິຫານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 131 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຊາຍແດນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຊາຍແດນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 132 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໄດ້ທຸກເວລາ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 133 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນເພື່ອຕັດສິນຄະດີກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 134 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 2

ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ມາດຕາ 135 ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍຈາກການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຕົນ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 136 (ປັບປຸງ) ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ

ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍໃນຄວາມໝາຍຂອງ ມາດຕາ 135 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ, ສະຫະພັນ ຫຼື ສະມາຄົມ ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ບັນດາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຄ້າຂາຍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຫຼື ຜູ້ອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 137 ສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ສານປະຊາຊົນ ມີສິດອຳນາດຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 138 ຫຼັກຖານພິເສດສຳລັບການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ

ໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ການລະເມີດສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບກຳມະວິທີ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ຊຶ່ງບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ກ່ຽວ ໄດ້ຜະລິດຕະພັນອັນດຽວກັນ ຈະຖືວ່າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວໄດ້ມາຈາກກຳມະວິທີ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ ແຕ່ໃນການສະໜອງຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ແຕ່ຕ້ອງເຖິງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃນການປົກປ້ອງຄວາມລັບດ້ານການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດຂອງຈຳເລີຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານທາງວັນນະກຳ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຖືວ່າເປັນເຈົ້າຂອງຜົນງານນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ ແລະ ມີສິດໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ. ເນື້ອໃນຂອງວັກນີ້ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ລວມທັງກໍລະນີທີ່ຊື່ໃນຜົນງານເປັນນາມປາກກາ ຊຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສອັນໃດ ກ່ຽວກັບຊື່ແທ້ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜົນງານບໍ່ໄດ້ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ບໍ່ໃສ່ນາມປາກກາ, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້, ຜູ້ເຜີຍແຜ່ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານ ຈະຖືວ່າເປັນຕົວແທນຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ ແລະ ຈະມີສິດປົກປ້ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສິດຂອງເຈົ້າຂອງເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ. ການກຳນົດໃນວັກ ນີ້ຈະບໍ່ນຳໃຊ້ ໃນເວລາເຈົ້າຂອງຜົນງານເປີດເຜີຍຊື່ແທ້ ແລະ ຮຽກຮ້ອງສິດໃນການເປັນເຈົ້າຂອງຜົນງານ ດັ່ງກ່າວຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານຮູບເງົາ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເປັນເຈົ້າຂອງ ຜົນງານ ແລະ ມີສິດດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຝ່າຍໃດໜຶ່ງຫາກສະເໜີຫຼັກຖານທີ່ພຽງພໍ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນແລະ ຫຼັກຖານນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຄູ່ກໍລະນີ, ສານ ປະຊາຊົນມີສິດສົ່ງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ສະໜອງຫຼັກຖານ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນການຮັກສາຄວາມລັບ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຫາກມີເຈດຕະນາປະຕິເສດການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ ຈຳເປັນໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພາຍໃນເວລາທີ່ສານປະຊາຊົນກຳນົດໃຫ້ ຫຼື ຂັດຂວາງຢ່າງແຮງ ຂັ້ນຕອນການ ນຳໃຊ້ສິດ, ສານປະຊາຊົນສາມາດຕັດສິນຄະດີດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີລວມທັງຄຳຮ້ອງ ຟ້ອງ ຫຼື ຄຳອ້າງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບ ຈາກການປະຕິເສດຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຕ້ອງ ໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີ ໄດ້ຊື່ແຈງຄຳອ້າງ ຫຼື ຫຼັກຖານ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ອ້າງວ່າການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດ ຫຼື ການແຂ່ງຂັນ ທີ່ບໍ່ເປັນທຳໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນ ມາດຕາ 121 ວັກ ສອງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງພິສູດການ ກ່າວອ້າງດັ່ງກ່າວ. ຂໍ້ບັນຍັດນີ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດສິດໃນ ຜົນຜິດ, ລົຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລົຂະສິດ ຫຼື ການລະເມີດອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ການລະເມີດສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຈະຖືກກຳນົດບົນຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສິ່ງ ທີ່ຖືກອ້າງວ່າລະເມີດນັ້ນ ກວມເອົາ ຫຼື ນຳໃຊ້ ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸ ສິດທິບັດທີ່ອ້າງວ່າຖືກລະເມີດເທົ່ານັ້ນ. ການລະເມີດຈະບໍ່ຕົກໄປດ້ວຍການເພີ່ມອົງປະກອບໃນສິ່ງທີ່ຖືກ ອ້າງວ່າລະເມີດ ຫຼື ການມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃນສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກລະເມີດ. ໃນການຮ້ອງ ຟ້ອງ ທີ່ອ້າງວ່າມີການລະເມີດເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງນັ້ນ ໂຈດ ຕ້ອງນຳສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ມາສະເໜີ:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີຮູບຊົງ, ການອອກສຽງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ ຄ້າຍຄືກັນ;

2. ເຄື່ອງໝາຍກ່ຽວກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການແບບດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ພົວພັນກັນ;
3. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຈະສ້າງຄວາມສັບສົນ ຫຼື ຫຼອກລວງຜູ້ບໍລິໂພກ ກ່ຽວກັບທີ່ມາ, ການອຸປະຖຳ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ຊັບອກ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງວ່າ ມີການພົວພັນລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງໂຈດກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຈຳເລີຍ.

ມາດຕາ 139 (ປັບປຸງ) ການເປັນໂມຄະ ແລະ ການຍົກເລີກຫຼື ລົບລ້າງ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຂອງສານປະຊາຊົນທີ່ບອກວ່າສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຫຼື ການປົກປ້ອງພັນພືດເປັນໂມຄະແລ້ວ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງຊັບສິນທາງປັນຍາດັ່ງກ່າວ. ສຳລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດນັ້ນຄຳຕັດສິນດັ່ງກ່າວຕ້ອງກຳນົດລະອຽດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດໃນສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າເປັນໂມຄະ.

ມາດຕາ 140 ການແກ້ໄຂທາງແຝງ

ໃນການດຳເນີນຄະດີ ໂຈດສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຈຳເລີຍ ຢຸດເຊົາການລະເມີດ;
2. ໃຫ້ໂຈະການແຈ້ງພາສີ;
3. ໃຫ້ຍົດສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການນຳເອົາສິນຄ້າດັ່ງກ່າວເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ ລວມທັງສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ນຳເຂົ້າເພື່ອສົ່ງອອກຕໍ່ໃນທັນທີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການແຈ້ງພາສີ;
4. ອອກຄຳຕັດສິນບອກວ່າມີການລະເມີດ;
5. ໃຫ້ຈຳເລີຍໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຢ່າງເໝາະສົມ;
6. ໃຫ້ຈຳເລີຍທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ລວມທັງຄ່າວ່າຄວາມຂອງຕົນ;
7. ໃຫ້ທຳລາຍ ແລະ ກຳຈັດສິນຄ້າທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າມີການລະເມີດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ;
8. ໃຫ້ກຳຈັດວັດຖຸ ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຜະລິດອີກເທື່ອໃໝ່.

ໃນການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 7 ແລະ 8 ເບິ່ງນີ້ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງ ຊຶ່ງຊາຄວາມເໝາະສົມ ລະຫວ່າງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການລະເມີດ ແລະ ການແກ້ໄຂ ລວມທັງຜົນປະ ໂຫຍດຂອງບຸກຄົນທີສາມ.

ສໍາລັບສິນຄ້າປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ການນໍາເອົາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍອອກພຽງຢ່າງດຽວ ເປັນການບໍ່ພຽງພໍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິນຄ້າເຂົ້າສູ່ວົງຈອນ ການຄ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກຄືນ.

ມາດຕາ 141 ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ສານປະຊາຊົນ ເປັນຜູ້ກຳນົດຄ່າໃຊ້ແທນ ຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ໂຈດ ຕາມຄວາມເສຍຫາຍຂອງ ຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ເພື່ອສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ຈໍາເລີຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການລະເມີດ, ນອກຈາກນີ້ ສານ ປະຊາຊົນ ກໍຍັງສາມາດສັ່ງໃຫ້ຈ່າຍຜົນກໍາໄລ ແລະ ຄ່າໃຊ້ແທນ ເຖິງວ່າຈໍາເລີຍບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາແຕ່ຮູ້ ຫຼື ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຮູ້ວ່າເປັນການລະເມີດ.

ມາດຕາ 142 ສິດໃນການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເມື່ອມີການລະເມີດທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂຈດສາມາດຂໍໃຫ້ສານສັ່ງໃຫ້ຈໍາເລີຍ ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຕົນ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຜະລິດ ແລະ ການແຈກຢາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ພ້ອມທັງວົງຈອນການແຈກຢາຍ.

ມາດຕາ 143 ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຈໍາເລີຍ

ຈໍາເລີຍ ສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນພິຈາລະນາໃຫ້ໂຈດທີ່ໄດ້ດໍາເນີນມາດຕະການ ແລະ ສວຍໃຊ້ຂັ້ນຕອນການບັງຄັບໃຊ້ສິດຂອງໂຈດ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນ ຈາກການສວຍໃຊ້ສິດ ດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ແລະ ຄ່າວ່າຄວາມຂອງທະນາຍຄວາມຕົນ.

ມາດຕາ 144 ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາອອກມາດ ຕະການຊົ່ວຄາວ ແບບມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນການເພື່ອ:

1. ສະກັດກັ້ນການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
2. ສະກັດກັ້ນການນໍາເອົາສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າລວມ ທັງສິນຄ້ານໍາເຂົ້າໃນທັນທີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການແຈ້ງພາສີ;

3. ຮັກສາຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດທີ່ຖືກກ່າວອ້າງ.

ມາດຕາ 145 ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຂໍມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ການຮ້ອງຂໍມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກຖານ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນເຊື່ອວ່າ ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງເປັນຜູ້ຖືສິດ ແລະ ສິດຂອງຕົນ ຖືກລະເມີດ ແລະ ການລະເມີດໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນ;
2. ເງິນຄໍາປະກັນທີ່ພຽງພໍ ຫຼື ສິ່ງຄໍາປະກັນອື່ນທີ່ມີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ເພື່ອປົກປ້ອງຈໍາເລີຍ ແລະ ສະກັດກັ້ນການສວຍໃຊ້ສິດ;
3. ຂໍ້ມູນທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ສາມາດຈໍາແນກສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຕິບັດມາດຕະການຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 146 ມາດຕະການຊົ່ວຄາວໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງຈໍາເລີຍ

ໂຈດສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ອອກມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຈໍາເລີຍຊາບ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ໂດຍສະເພາະອາດຈະມີຄວາມຊັກຊ້າ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຕໍ່ຕົນ ຫຼື ເຫັນວ່າຫຼັກຖານກໍາລັງຖືກທໍາລາຍ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຊາບໃນທັນທີ. ສານປະຊາຊົນຕ້ອງພິຈາລະນາຄືນ ແລະ ໃຫ້ສິດແກ່ຈໍາເລີຍ ໃນການຊື້ແຈ້ງຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລ້ວພິຈາລະນາຕັດສິນພາຍໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມວ່າ ມາດຕະການຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວ ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ, ຍົກເລີກ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 147 ການພິຈາລະນາຄືນມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ອີງຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຈໍາເລີຍ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ການຍົກເລີກ ຫຼື ການຢຸດເຊົາມາດຕະການຊົ່ວຄາວທີ່ນໍາໃຊ້ຕາມ ມາດຕາ 144 ແລະ 145 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ມີການພິຈາລະນາຕັດສິນໃນເນື້ອຄະດີ ພາຍໃນເວລາທີ່ສານປະຊາຊົນໄດ້ກໍານົດ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກາຍຊາວວັນລັດຖະການ ຫຼື ສາມສິບເອັດວັນປະຕິທິນ ແລ້ວແຕ່ເວລາໃດຈະດົນກວ່າ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຖືກຍົກເລີກ ຫຼືຢຸດເຊົາ ຍ້ອນການກະທໍາ ຫຼື ບໍ່ກະທໍາຂອງໂຈດ ຫຼື ພາຍຫຼັງໄດ້ຕັດສິນວ່າ ບໍ່ມີການລະເມີດ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາແລ້ວ ສານປະຊາຊົນກໍມີສິດພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ໂຈດໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເໝາະສົມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ແກ່ຈໍາເລີຍ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 148 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນການລະເມີດ ມາດຕາ 121, 122, 123, 124, 125 ແລະ/ຫຼື ມາດຕາ 126 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍເຈດຕະນາ.

ພາກທີVIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 149 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນ ເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ , ສາທາລະນະສຸກ, ການເງິນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
2. ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 150 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານຊັບສິນທາງ ປັນຍາເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
4. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;
5. ຊີ້ນໍາ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ຈົດທະບຽນ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ດໍາເນີນການບໍລິການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
8. ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ;
9. ສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
10. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບຜະນິດການ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
11. ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
12. ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
13. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 151 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
4. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
5. ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາພະແນກການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 152 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ ,ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ , ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ສຶກສາອົບຮົມ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
4. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
5. ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ ງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ຕິດຕາມ, ກວດກາແລະປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

7. ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 153 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານ ສົມທົບແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມພາລະບົດບາດຂອງ ຕົນ.

ມາດຕາ 154 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຫ້າມພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ຫຼື ລຳອຽງຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
3. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ;
4. ສວຍໃຊ້ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່, ສິດອຳນາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ຫຼື ຍາດ ຟື້ນ້ອງ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາ

ມາດຕາ 155 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ອົງການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນ ທາງປັນຍາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 149 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 156 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 157 ຮູບການການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ດຳເນີນດ້ວຍສາມຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍອີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 158 (ປັບປຸງ)ການກວດກາດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ເພື່ອສະກັດກັ້ນການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປະຈຳດ່ານຊາຍແດນ ມີສິດໂດຍໜ້າທີ່ (ex-officio) ໃນການກວດກາສິນຄ້າທີ່ສິ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າ, ຍຶດ ແລະ ກັກສິນຄ້າທີ່ລະເມີດເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 159 ການກວດກາຂອງອົງການອື່ນ

ອົງການອື່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 160 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ເປັນຕົ້ນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 161 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ປະດິດສ້າງຫຼື ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຈະໄດ້ ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 162 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ແລະ/ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 163 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໂດຍບໍ່ ເຈດຕະນາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າຕໍ່າກວ່າ 500.000ກີບ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວ ເຕືອນ.

ມາດຕາ 164 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະ ທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 165 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງສ່ວຍຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ເປັນອາຈິນຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນການລະເມີດແຕ່ລະຄັ້ງ.

ມາດຕາ 166 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 167 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາເປັນຕົ້ນ ປອມແປງ, ຕົວະຍິວະຫຼອກລວງ, ແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຜະລິດ, ຂາຍສິນຄ້າປອມ ຫຼື ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະລະເມີດລະບຽບການອະນຸຍາດການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຜົນຜົດໃໝ່ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 168 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 167 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດອາດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມເຊັ່ນໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ, ຮີບສິນຄ້າ, ຊັບສິນ ແລະ ພາຫະນະອຸປະກອນ ທີ່ຝົວຜັນກັບການກະທຳຜິດ ຕາມການຕັດສິນຂອງສານ.

ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສູດທ້າຍ

ມາດຕາ 169 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 170 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການສືບທໍາວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບເລກທີ01/ສພຊ, ວັນທີ 20 ທັນວາ 2011.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

